

<u>Obvestilo št.</u>	Vsebina	Stran
	I <i>Informacije</i>	
	Svet	
2006/C 126 E/01	Skupno stališče (ES) št. 4/2006 z dne 23. januarja 2006, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti, z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem	1
2006/C 126 E/02	Skupno stališče (ES) št. 5/2006 z dne 23. januarja 2006, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti, z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE)	16
2006/C 126 E/03	Skupno stališče(ES) št. 6/2006 z dne 10. marca 2006, ki ga je sprejel Svet v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe o ustanovitvi Evropske Skupnosti, z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano)	33

I

(Informacije)

SVET

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 4/2006

ki ga je sprejel Svet dne 23. januarja 2006

z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2006/.../ES o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem

(2006/C 126 E/01)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,ob upoštevanju mnenja Odbora regij ⁽²⁾,v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe ⁽³⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Podzemna voda je dragocen naravni vir, ki bi se moral zavarovati pred kemičnim onesnaževanjem. To je še zlasti pomembno pri ekosistemih, ki so odvisni od podzemne vode, ter pri uporabi podzemne vode za oskrbo z vodo, namenjeno prehrani ljudi.

(2) Sklep Evropskega parlamenta in Sveta št. 1600/2002/ES z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti ⁽⁴⁾ vključuje cilj dosegati ravni kakovosti vode, ki ne povzročajo pomembnih vplivov in tveganj za zdravje ljudi in okolje.

(3) Za varstvo okolja kot celote in zlasti zdravja ljudi se je treba visokim koncentracijam zdravju škodljivih onesnaževal v podzemni vodi izogniti, jih preprečiti ali zmanjšati.

(4) Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽⁵⁾ določa splošne določbe za varstvo in ohranjanje podzemne vode. V skladu s členom 17 navedene direktive je treba sprejeti ukrepe za preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja podzemne vode, vključno z merili za ocenjevanje dobrega kemijskega stanja podzemne vode ter merili za ugotavljanje pomembnih in stalno naraščajočih trendov in za določanje izhodiščnih točk za obračanje trenda.

(5) Ob upoštevanju potrebe po doseganju ustrezne ravni varstva podzemne vode je treba vzpostaviti standarde kakovosti in vrednosti praga ter razviti metodologije, temelječe na skupnem pristopu, da se zagotovijo merila za oceno kemijskega stanja teles podzemne vode.

(6) Standardi kakovosti za nitrata, fitofarmaceutska sredstva in biocide bi se morali določiti kot merila Skupnosti za oceno kemijskega stanja teles podzemne vode, ob tem pa je treba zagotoviti usklajenost z Direktivo Sveta 91/676/EGS z dne 12. decembra 1991 o varstvu voda pred onesnaževanjem z nitrati iz kmetijskih virov ⁽⁶⁾, Direktivo Sveta 91/414/EGS z dne 15. julija 1991 o

⁽¹⁾ UL C 112, 30.4.2004, str. 40.

⁽²⁾ UL C 109, 30.4.2004, str. 29.

⁽³⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 28. aprila 2005 (UL C 45 E, 23.2.2006, str. 71), Skupno stališče Sveta z dne 23. januarja 2006 in Sklep Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽⁴⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo Evropskega parlamenta in Sveta št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).

⁽⁶⁾ UL L 375, 31.12.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet ⁽¹⁾ in Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 98/8/ES z dne 16. februarja 1998 o dajanju biocidnih pripravkov v promet ⁽²⁾.

- (7) Določbe o kemijskem stanju podzemne vode se ne uporabljajo za visoke, naravno nastale koncentracije snovi ali ionov ali njihovih indikatorjev, ki jih vsebujejo bodisi telesa podzemne vode bodisi povezana vodna telesa površinske vode, zaradi posebnih hidrogeoloških razmer, ki niso zajete v opredelitvi onesnaževanja. Prav tako se ne uporabljajo za začasne, prostorsko omejene, spremembe smeri toka ali kemijske sestave, ki se ne štejejo za vdore.
- (8) Določiti bi bilo treba merila za opredelitev kakršnih koli pomembnih in stalno naraščajočih trendov koncentracij onesnaževal in za določanje izhodiščnih točk za obračanje trenda, ob upoštevanju verjetnosti nastanka škodljivih učinkov na povezane vodne ekosisteme ali odvisne kopenske ekosisteme.
- (9) Kjer je možno, bi morale države članice uporabljati statistične postopke, pod pogojem, da so v skladu z mednarodnimi standardi in prispevajo k primerljivosti rezultatov spremljanja stanja med državami članicami v daljših obdobjih.
- (10) V skladu s tretjo alineo člena 22(2) Direktive 2000/60/ES bi se morala se Direktiva Sveta 80/68/EGS z dne 17. decembra 1979 o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem z določenimi nevarnimi snovmi ⁽³⁾ razveljaviti z učinkom od 22. decembra 2013. Zagotoviti je treba kontinuiteto varstva, predvidenega z Direktivo 80/68/EGS, v zvezi z ukrepi, katerih cilj je preprečiti ali omejiti tako neposreden kot posreden vnos onesnaževal v podzemno vodo.
- (11) Razlikovati je treba med nevarnimi snovmi, katerih vnos je treba preprečiti, in drugimi onesnaževali, katerih vnos je treba omejiti. Priloga VIII k Direktivi 2000/60/ES, ki navaja glavna onesnaževala, ki vplivajo na vodno okolje, bi se morala uporabiti pri opredelitvi nevarnih in nenevarnih snovi, ki predstavljajo obstoječe ali potencialno tveganje onesnaževanja.
- (12) Da bi se zagotovilo enotno varstvo podzemne vode, bi morale države članice, ki imajo skupna telesa podzemne vode, uskladiti svoje dejavnosti v zvezi s spremljanjem

stanja, določanjem vrednosti praga in določitvijo zadevnih nevarnih snovi.

- (13) V določenih okoliščinah bi morale biti državam članicam dovoljeno, da odobrijo izjeme od ukrepov za preprečevanje ali omejevanje vnosa onesnaževal v podzemno vodo.
- (14) Predvideti je treba prehodne ukrepe, ki se uporabljajo v obdobju med datumom začetka izvajanja te direktive in datumom razveljavitve Direktive 80/68/EGS.
- (15) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽⁴⁾ —

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Namen

1. Ta direktiva določa posebne ukrepe za preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja podzemne vode v skladu s členom 17(1) in (2) Direktive 2000/60/ES. Ti ukrepi zlasti vključujejo:

- (a) merila za ocenjevanje dobrega kemijskega stanja podzemne vode; in
- (b) merila za določitev in obračanje pomembnih in stalno naraščajočih trendov ter za opredelitev izhodiščnih točk za obračanje trendov.

2. Ta direktiva tudi dopolnjuje določbe, namenjene preprečevanju ali omejevanju vnosa onesnaževal v podzemno vodo, ki so že vsebovane v Direktivi 2000/60/ES, in je namenjena preprečevanju poslabšanja stanja vseh teles podzemne vode.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej direktivi se poleg opredelitev pojmov iz člena 2 Direktive 2000/60/ES uporabljajo še naslednje opredelitve:

- (1) „standard kakovosti podzemne vode“ pomeni okoljski standard kakovosti, izražen kot koncentracija določenega onesnaževala, skupine onesnaževal ali kazalec onesnaženja v podzemni vodi, ki se ga zaradi varovanja zdravja ljudi in varstva okolja ne sme preseči;

⁽¹⁾ UL L 230, 19.8.1991, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo Komisije 2006/19/ES (UL L 44, 15.2.2006, str. 15).

⁽²⁾ UL L 123, 24.4.1998, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003.

⁽³⁾ UL L 20, 26.1.1980, str. 43. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 91/692/EGS (UL L 377, 31.12.1991, str. 48).

⁽⁴⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

- (2) „vrednost praga“ pomeni standard kakovosti podzemne vode, ki ga v skladu s členom 3 določijo države članice;
- (3) „pomemben in stalno naraščajoč trend“ pomeni vsako statistično pomembno povečanje koncentracije onesnaževal, skupine onesnaževal ali kazalca onesnaženja, ki predstavljajo tveganje za okolje, za katerega je v skladu s členom 5 potreben obrat trenda;
- (4) „vnos onesnaževal v podzemno vodo“ pomeni neposredno ali posredno vnašanje onesnaževal v podzemno vodo kot posledico človekove dejavnosti.

Člen 3

Merila za ocenjevanje kemijskega stanja podzemne vode

1. Za ocenjevanje kemijskega stanja telesa podzemne vode ali skupine teles podzemne vode uporabljajo države članice v skladu s točko 2.3 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES naslednja merila:

- (a) standarde kakovosti podzemne vode iz Priloge I;
- (b) vrednosti praga, ki jih določijo države članice v skladu s postopkom iz dela A Priloge II za onesnaževala, skupine onesnaževal in kazalce onesnaženja, ki na ozemlju države članice prispevajo k tveganju, da telesa ali skupine teles podzemne vode ne bodo dosegla dobrega stanja, pri čemer se upoštevajo vsaj seznama iz dela B Priloge II.
2. Vrednosti praga se lahko določijo na nacionalni ravni, na ravni vodnega območja ali na ravni mednarodnega dela vodnega območja, ki je del ozemlja države članice, oziroma na ravni telesa ali skupine teles podzemne vode.

3. Države članice zagotovijo, da je določitev vrednosti praga za telesa podzemne vode, ki so skupna dvema ali več državam članicam, in za telesa podzemne vode, katerih podzemna voda teče prek meje države članice, predmet usklajevanj med zadevnimi državami članicami v skladu s členom 3(4) Direktive 2000/60/ES.

4. Če telo ali skupina teles podzemne vode sega prek ozemlja Skupnosti, si zadevna država članica ali zadevne države članice prizadevajo določiti vrednosti praga ob usklajevanju z zadevno državo nečlanico ali z zadevnimi državami nečlanici v skladu s členom 3(5) Direktive 2000/60/ES.

5. Države članice prvič določijo vrednosti praga v skladu z odstavkom 1(b) najpozneje do 22. decembra 2008.

Vse določene vrednosti praga, vključno s povzetkom podatkov iz dela C Priloge II se objavijo v načrtih upravljanja povodij, ki se predložijo v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES.

6. Države članice spremenijo seznam vrednosti praga, kadar nova informacija o onesnaževalih, skupini onesnaževal ali kazalcih onesnaženja pokaže, da je treba zaradi varovanja zdravja ljudi in varstva okolja določiti vrednost praga za dodatno snov, spremeniti že obstoječo vrednost praga ali da je treba vrednost praga, ki se je črtala s seznama, ponovno dati na seznam.

Vrednosti praga se lahko zбриšejo s seznama, če za zadevno telo podzemne vode ni več tveganja, da ne bo doseglo dobrega stanja zaradi določenih onesnaževal, skupine onesnaževal ali kazalcev onesnaženja.

Vse takšne spremembe seznama vrednosti praga se sporočijo v okviru rednih pregledov načrtov upravljanja povodij.

7. Komisija na podlagi podatkov, ki jih zagotovijo države članice v skladu s členom 5, objavi poročilo najpozneje do 22. decembra 2009.

Člen 4

Postopek za ocenjevanje kemijskega stanja podzemne vode

1. Države članice za ocenjevanje kemijskega stanja podzemne vode uporabijo postopek, določen v odstavku 2. Če je potrebno, lahko države članice pri izvajanju tega postopka določijo skupine teles podzemne vode v skladu s Prilogo V k Direktivi 2000/60/ES.

2. Telo ali skupina teles podzemne vode ima dobro kemijsko stanje, če:

(a) vrednosti za standarde kakovosti podzemne vode, navedene v Prilogi I, in ustrezne vrednosti praga, določene v skladu s členom 3 in Prilogo II, niso presežene na nobenem merilnem mestu v telesu ali skupini teles podzemne vode; ali

(b) je vrednost za standard kakovosti podzemne vode ali vrednost praga presežena na enem ali več merilnih mestih, vendar ustrezna preiskava v skladu s Prilogo III potrjuje, da:

(i) na podlagi ocenjevanja iz odstavka 3 Priloge III koncentracije onesnaževal, ki presegajo standarde kakovosti podzemne vode ali vrednosti praga, znatno ne ogrožajo okolja, ob upoštevanju — kjer je potrebno — obsega prizadetega telesa podzemne vode;

- (ii) so v skladu z odstavkom 4 Priloge III k tej direktivi izpolnjeni drugi pogoji za dobro kemijsko stanje podzemne vode iz tabele 2.3.2 v Prilogi V k Direktivi 2000/60/ES;
- (iii) so — kjer je to primerno — v skladu z odstavkom 4 Priloge III k tej direktivi izpolnjene zahteve iz člena 7(3) Direktive 2000/60/ES;
- (iv) onesnaženje ni znatno poslabšalo zmožnosti telesa podzemne vode ali drugih teles v skupini teles podzemne vode, da se uporabljajo za človekove dejavnosti.

3. Države članice v načrtih upravljanja povodij v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES objavijo povzetek ocene kemijskega stanja podzemne vode.

Ta povzetek, pripravljen na ravni vodnega območja ali dela mednarodnega vodnega območja, ki je del ozemlja države članice, vključuje tudi obrazložitev o tem, kako se je pri končni oceni upoštevalo preseiganje standardov kakovosti podzemne vode ali vrednosti praga na posameznih merilnih mestih.

4. Če se za telo podzemne vode določi, da je v skladu z odstavkom 2(b) v dobrem stanju, države članice v skladu s členom 11 Direktive 2000/60/ES sprejmejo takšne ukrepe, kakršni naj bi bili potrebni za varstvo vodnih ekosistemov, kopenskih ekosistemov in človekove rabe podzemne vode, ki so odvisni od dela telesa podzemne vode, ki ga predstavlja eno ali več merilnih mest, na katerih je vrednost za standard kakovosti podzemne vode ali vrednost praga presežena.

Člen 5

Določitev pomembnih in stalno naraščajočih trendov ter opredelitev izhodiščnih točk za obrat trenda

1. Države članice določijo vse pomembne in stalno naraščajoče trende koncentracij onesnaževal, skupin onesnaževal ali kazalcev onesnaženja v telesih ali skupini teles podzemne vode, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega stanja, ter v skladu s Prilogo IV opredelijo izhodiščno točko za obrat tega trenda.

2. Države članice s programi ukrepov iz člena 11 Direktive 2000/60/ES obrnejo trende, ki znatno ogrožajo kakovost vodnih ekosistemov ali kopenskih ekosistemov, zdravje ljudi ali dejansko ali potencialno legitimno rabo vodnega okolja, da bi postopoma zmanjšali onesnaženost podzemne vode.

3. Države članice na podlagi določenega trenda in z njim povezanih tveganj za okolje v skladu z odstavkom 1 dela B Priloge IV opredelijo izhodiščno točko za obrat trenda v odstotkih vrednosti standardov kakovosti podzemne vode iz Priloge I in v odstotkih vrednosti praga, določenih v skladu s členom 3.

4. Države članice v načrtih upravljanja povodij, ki jih predložijo v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES, povzamejo:

- (a) kako je ocena trenda na podlagi posameznih merilnih mest v telesu ali skupini teles podzemne vode prispevala k določitvi v skladu s točko 2.5 Priloge V k tej direktivi, da gre pri teh telesih za pomemben in stalno naraščajoč trend koncentracije onesnaževal ali za obrat takšnega trenda; in
- (b) razloge za izhodiščne točke, opredeljene v skladu z odstavkom 3.

5. Za ocenjevanje vpliva obstoječega obsega onesnaženja v vodnem telesu podzemne vode, ki bi lahko ogrožalo uresničevanje ciljev iz člena 4 Direktive 2000/60/ES, in zlasti tistih obsegov onesnaženj, ki izvirajo iz točkovnih virov in onesnaženih tal, opravijo države članice dodatna ocenjevanja trendov za prepoznana onesnaževala, da bi zagotovile, da se obsegi onesnaženja ne širijo z onesnaženih mest, da ne slabšajo kemijskega stanja telesa ali skupine teles podzemne vode in da ne ogrožajo zdravja ljudi in okolja. Rezultati teh ocenjevanj se povzamejo v načrtih upravljanja povodij, ki se predložijo v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES.

Člen 6

Ukrepi za preprečevanje ali omejevanje vnosov onesnaževal v podzemno vodo

1. Za uresničitev cilja v skladu s členom 4(1)(b)(i) Direktive 2000/60/ES, da se preprečijo ali omejijo vnosi onesnaževal v podzemno vodo, države članice zagotovijo, da program ukrepov, določen v skladu s členom 11 te direktive, vključuje:

- (a) vse potrebne ukrepe s ciljem, da se prepreči vnos nevarnih snovi v podzemno vodo. Pri določitvi teh snovi države članice upoštevajo zlasti nevarne snovi, ki se uvrščajo v družine ali skupine onesnaževal pod številkami 1 do 6 iz Priloge VIII k Direktivi 2000/60/ES, in snovi, ki se uvrščajo v družine ali skupine onesnaževal pod številkami 7 do 9 navedene priloge, če te štejejo za nevarne;

(b) za onesnaževala, navedena v Prilogi VIII k Direktivi 2000/60/ES, ki ne veljajo za nevarna, in za vsa ostala nenevarna onesnaževala, ki niso navedena v tej prilogi, za katere države članice menijo, da predstavljajo obstoječe ali potencialno tveganje onesnaževanja, vse ukrepe, potrebne za omejitev vnosov v podzemno vodo za zagotovitev, da takšni vnosi ne slabšajo kemijskega stanja podzemne vode, da ne povzročajo pomembnih in trajnih trendov naraščanja koncentracij onesnaževal v podzemni vodi in da podzemne vode ne onesnažujejo na noben drug način. Takšni ukrepi temeljijo na priznani najboljši praksi, vključno z najboljšo okoljsko prakso in najboljšo razpoložljivo tehnologijo v skladu z ustrežno zakonodajo Skupnosti.

Za namen določitve ukrepov iz točk (a) in (b) lahko države članice v prvi fazi določijo, v katerih primerih štejejo onesnaževala iz Priloge VIII k Direktivi 2000/60/ES, zlasti kovine in njihove spojine iz točke 7 te priloge, za nevarne oziroma nenevarne snovi.

2. Vnos onesnaževal iz razpršenih virov onesnaženja, ki vpliva na kemijski status podzemne vode, se upošteva vedno, kadar je to tehnično izvedljivo.

3. Brez poseganja v strožje zahteve druge zakonodaje Skupnosti lahko države članice izvzamejo iz ukrepov, določenih v odstavku 1, tiste vnose onesnaževal, ki:

(a) so rezultat neposrednega odvajanja, dovoljenega v skladu s členom 11(3)(j) Direktive 2000/60/ES;

(b) se po mnenju pristojnih organov pojavljajo v tako majhnih količinah in koncentracijah, da niti sedaj niti v prihodnje ne predstavljajo tveganja za poslabšanje kakovosti podzemne vode;

(c) so posledica nesreč ali izrednih razmer naravnega izvora, ki jih ni bilo mogoče natančno predvideti, se jim izogniti ali jih ublažiti;

(d) so rezultat umetnega napajanja ali bogatenja teles podzemne vode, dovoljenega v skladu s členom 11(3)(f) Direktive 2000/60/ES;

(e) se jih po mnenju pristojnih organov v državah članicah ne da tehnično preprečiti ali omejiti brez:

(i) ukrepov, ki bi povečali tveganje za zdravje ljudi ali kakovosti okolja v celoti; ali

(ii) nesorazmerno dragih ukrepov, da bi iz onesnaženih tal ali podtalja odstranili onesnaževala ali drugače nadzirali njihovo pronicanje v tla in podtalje; ali

(f) so posledica poseganj v površinske vode, da bi med drugim ublažili posledice poplav in suše ter upravljali z vodami in vodnimi potmi, tudi na mednarodni ravni. Takšne dejavnosti, vključno z rezanjem, poglobljanjem, premeščanjem in odlaganjem usedlin v površinskih vodah, se opravljajo v skladu s splošno zavezujočimi predpisi, in kjer je to uporabno, z dovoljenji in pooblastili, izdanimi na podlagi teh predpisov, ki so jih v ta namen sprejele države članice, če taki vnosi ne ovirajo uresničevanja okoljskih ciljev za zadevna vodna telesa v skladu s členom 4(1)(b)(ii) Direktive 2000/60/ES.

4. Pristojni organi držav članic vodijo evidenco izjem iz odstavka 3 z namenom, da o tem na podlagi zahteve uradno obvestijo Komisijo.

Člen 7

Prehodne določbe

V obdobju med ... (*) in 22. decembrom 2013 se za vse nove postopke za izdajanje dovoljenj v skladu s členoma 4 in 5 Direktive 80/68/EGS upošteva zahteve iz členov 3, 4 in 5 te direktive.

Člen 8

Tehnične prilagoditve

Priloge II, III in IV se lahko prilagodijo znanstvenemu in tehničnemu napredku v skladu s postopkom iz člena 21(2) Direktive 2000/60/ES in ob upoštevanju obdobja pregledovanja in posodabljanja načrta upravljanja povodij, kakor je določeno v členu 13(7) navedene direktive.

Člen 9

Izvajanje

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred ... (*). O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

(*) Dve leti po začetku veljavnosti te direktive.

Člen 10

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 11

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

...

Za Svet
Predsednik

...

PRILOGA I

STANDARDI KAKOVOSTI PODZEMNE VODE

1. Za ocenjevanje kemijskega stanja podzemne vode v skladu s členom 4 se naslednji standardi kakovosti podzemne vode štejejo za standarde kakovosti iz tabele 2.3.2 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES in določene v skladu s členom 17 navedene direktive.

Onesnaževalo	Standardi kakovosti	Opombe
Nitrati	50 mg/l	Za dejavnosti s področja uporabe Direktive 91/676/EGS velja, da so programi in ukrepi, povezani s to vrednostjo (t. j. 50 mg/l), v skladu z navedeno direktivo ⁽¹⁾ .
Aktivne snovi v pesticidih, vključno z relevantnimi metaboliti, razgradnimi in reakcijskimi produkti ⁽²⁾	0,1 µg/l 0,5 µg/l (vsota) ⁽³⁾	

⁽¹⁾ Ta določba ne zajema dejavnosti, ki so izven področja uporabe Direktive 91/676/EGS.

⁽²⁾ „Pesticidi“ pomenijo fitofarmacevtska sredstva in biocide, kakor so opredeljeni v členu 2 Direktive 91/414/EGS in v členu 2 Direktive 98/8/ES.

⁽³⁾ „Vsota“ pomeni seštevek vseh posameznih pesticidov, ugotovljenih in izmerjenih v postopku spremljanja stanja.

2. Rezultati uporabe standardov kakovosti za pesticide na način, ki je določen za namene te direktive, ne vplivajo na rezultate postopkov za oceno tveganja iz Direktive 91/414/EGS ali Direktive 98/8/ES.
3. Če za določeno telo podzemne vode velja, da bi standardi kakovosti podzemne vode lahko onemogočili uresničitev okoljskih ciljev, določenih v členu 4 Direktive 2000/60/ES za povezana telesa površinske vode ali pa bi lahko znatno zmanjšali ekološko ali kemijsko kakovost teh teles ali bi znatno ogrozili kopenske ekosisteme, ki so neposredno odvisni od telesa podzemne vode, se v skladu s členom 3 in Prilogo II k tej direktivi določijo strožje vrednosti praga. Programi in ukrepi, povezani s to vrednostjo praga, se uporabljajo tudi za dejavnosti iz področja uporabe Direktive 91/676/EGS.

PRILOGA II

VREDNOSTI PRAGA ZA ONESNAŽEVALA PODZEMNE VODE IN KAZALCI ONESNAŽENJA

DEL A: SMERNICE ZA DOLOČITEV VREDNOSTI PRAGA S STRANI DRŽAV ČLANIC V SKLADU S ČLENOM 3

Države članice določijo vrednosti praga za vsa onesnaževala in kazalce onesnaženja, ki v skladu z opisom značilnosti iz člena 5 Direktive 2000/60/ES uvrščajo telesa ali skupine teles podzemne vode kot telesa, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega kemijskega stanja.

Vrednosti praga se določijo tako, da v primeru, ko rezultati spremljanja stanja na reprezentativnem merilnem mestu presežejo mejno vrednost, to označuje tveganje, da eden ali več pogojev za dobro kemijsko stanje podzemne vode iz člena 4(2)(b)(ii), (iii) in (iv) ni izpolnjen.

Pri določanju vrednosti praga države članice upoštevajo naslednje smernice:

1. Določitev vrednosti praga naj bi temeljila na:
 - (a) obsegu medsebojnega vplivanja podzemne vode ter povezanih vodnih ekosistemov in odvisnih kopenskih ekosistemov;
 - (b) vplivanju obstoječih ali potencialnih legitimnih rab ali funkcij podzemne vode;
 - (c) vseh onesnaževalih, zaradi katerih za telesa podzemne vode obstaja tveganje, da ne bodo dosegle dobrega stanja, pri čemer se upošteva minimalni seznam iz dela B;
 - (d) hidrogeoloških značilnostih, vključno s podatki o vrednostih ozadja in vodni bilanci.
2. Pri določitvi vrednosti praga je treba upoštevati tudi izvor onesnaževal, njihovo možno naravno pojavljanje, toksičnost in disperzijo, obstojnost in njihov bioakumulacijski potencial.
3. Določitev vrednosti praga naj bi bila podprta s kontrolnim mehanizmom za zbiranje podatkov, ki temelji na vrednotenju kakovosti podatkov, analitičnih obravnavah ter vrednostih ozadja za snovi, ki se lahko pojavljajo naravno in kot posledica človekovih dejavnosti.

DEL B: MINIMALNI SEZNAM ONESNAŽEVAL IN NJIHOVIH KAZALCEV, KI JIH MORAJO DRŽAVE ČLANICE UPOŠTEVATI PRI DOLOČITVI VREDNOSTI PRAGA V SKLADU S ČLENOM 3

1. **Snovi ali ioni, ki se lahko pojavljajo naravno in kot posledica človekovih dejavnosti**

arzen

kadmij

svinec

živo srebro

amonij

klorid

sulfat

2. **Sintetične snovi**

trikloroetilen

tetrakloroetilen

3. **Parametri, ki kažejo na slane ali druge vdore ⁽¹⁾**

Prevodnost

⁽¹⁾ Glede koncentracij slanosti vdorov, ki so posledica človekovih dejavnosti, lahko države članice sklenejo, da določijo mejne vrednosti bodisi za sulfat in klorid ali za prevodnost.

DEL C: INFORMACIJE, KI JIH MORAJO ZAGOTOVITI DRŽAVE ČLANICE V ZVEZI Z ONESNAŽEVALI, ZA KATERE SO BILE DOLOČENE VREDNOSTI PRAGA

Države članice v načrtu upravljanja povodij, ki ga predložijo v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES, povzamejo način uporabe postopka iz dela A te priloge.

Države članice zlasti zagotovijo, kjer je to mogoče:

- (a) informacije o številu teles ali skupin teles podzemne vode, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega kemijskega stanja, ter o onesnaževalih in kazalcih onesnaženja, ki določajo takšno uvrščanje, vključno z izmerjenimi koncentracijami/vrednostmi;
 - (b) informacije o vseh telesih podzemne vode, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega kemijskega stanja, zlasti o velikosti teles, o razmerju med telesi podzemne vode in z njo povezanimi površinskimi vodami ter neposredno odvisnimi kopenskimi ekosistemi in o vrednosti naravnega ozadja v telesih podzemne vode v primeru naravno prisotnih snovi;
 - (c) vrednosti praga, če se uporabljajo na nacionalni ravni, na ravni vodnega območja ali na ravni dela mednarodnega vodnega območja, ki je del ozemlja države članice, ali na ravni telesa ali skupine teles podzemne vode;
 - (d) razmerje med vrednostmi praga in:
 - (i) vrednostmi naravnega ozadja v primeru naravno prisotnih snovi;
 - (ii) okoljskimi cilji kakovosti in drugimi standardi za varstvo voda na nacionalni ravni, na ravni Skupnosti ali na mednarodni ravni; ter
 - (iii) drugimi pomembnimi informacijami o toksičnosti, ekotoksičnosti, obstojnosti, bioakumulacijskem potencialu in disperziji onesnaževal.
-

PRILOGA III

OCENA KEMIJSKEGA STANJA PODZEMNE VODE

1. Postopek ocenjevanja za določitev kemijskega stanja telesa ali skupine teles podzemne vode se izvede glede na vsa telesa ali skupine teles podzemne vode, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega stanja, in glede na posamezna onesnaževala, ki določajo takšno uvrščanje telesa ali skupine teles podzemne vode.
 2. Pri opravljanju preiskav iz člena 4(2)(b) države članice upoštevajo:
 - (a) informacije, zbrane na podlagi opisa značilnosti, ki se izvede v skladu s členom 5 Direktive 2000/60/ES in točkami 2.1, 2.2 in 2.3 Priloge II k Direktivi;
 - (b) rezultate mreže za spremljanje stanja podzemne vode, pridobljene v skladu s točko 2.4 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES; in
 - (c) druge ustrezne informacije, vključno s primerjavo letnih aritmetičnih sredin koncentracije ustreznih onesnaževal na merilnem mestu s standardi kakovosti podzemne vode iz Priloge I in mejnimi vrednostmi, ki jih države članice določijo v skladu s členom 3 in Prilogo II.
 3. Da se ugotovi, ali so pogoji za dobro kemijsko stanje podzemne vode iz člena 4(2)(b)(i) in (iv) izpolnjeni, države članice — če je ustrezno in potrebno — na podlagi ustrezne agregacije rezultatov spremljanja, ki so po potrebi podprti z ocenami koncentracij, pridobljenih na podlagi konceptualnega modela telesa ali skupine teles podzemne vode, ocenijo obseg telesa podzemne vode z letno aritmetično sredino koncentracije onesnaževala višjo od standarda kakovosti podzemne vode ali vrednosti praga.
 4. Da se ugotovi, ali so pogoji za dobro kemijsko stanje podzemne vode iz člena 4(2)(b)(ii) in (iii) izpolnjeni, države članice — če je ustrezno in potrebno — na podlagi ustreznih rezultatov spremljanja in primernega konceptualnega modela telesa podzemne vode, ocenijo:
 - (a) količine in koncentracije onesnaževal, ki se prenašajo — ali bi se lahko prenašali — s telesa podzemne vode na s tem povezane površinske vode ali na neposredno odvisne kopenske ekosisteme;
 - (b) možen učinek količin in koncentracij onesnaževal, prenesenih na povezane površinske vode in neposredno odvisne kopenske ekosisteme;
 - (c) obseg slanosti ali drugih vdorov v telo podzemne vode; in
 - (d) nevarnost onesnaževal v telesu podzemne vode za kakovost vode, ki se odvzema ali je namenjena za odvzem iz telesa podzemne vode, z namenom, da se uporabi za prehrano ljudi.
 5. Države članice prikažejo kemijsko stanje telesa ali skupine teles podzemne vode na karti v skladu s točkama 2.4.5 in 2.5 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES. Poleg tega države članice, če je to ustrezno in mogoče, označijo na karti vsa merilna mesta, kjer so standardi kakovosti podzemne vode in/ali vrednosti praga preseženi.
-

PRILOGA IV

DOLOČITEV IN OBRAT POMEMBNIH IN STALNO NARAŠČAJOČIH TRENDOV

DEL A: DOLOČITEV POMEMBNIH IN STALNO NARAŠČAJOČIH TRENDOV

Države članice določijo pomembne in stalno naraščajoče trende vseh teles ali skupin teles podzemne vode, ki so v skladu s Prilogo II k Direktivi 2000/60/ES uvrščena kot telesa, za katera obstaja tveganje, da ne bodo dosegla dobrega stanja, pri čemer se upoštevajo naslednje zahteve:

1. v skladu s točko 2.4 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES se program spremljanja stanja oblikuje tako, da se lahko v skladu s členom 3 te direktive določijo vsi pomembni in stalno naraščajoči trendi ugotovljene koncentracije onesnaževal;
2. postopek določitve pomembnih in trajnih trendov naraščanja temelji na naslednjih elementih:
 - (a) pogostost in mesta meritev se izberejo tako, da:
 - (i) se na podlagi potrebnih podatkov zagotovi, da se z določeno gotovostjo in natančnostjo takšni trendi naraščanja lahko ločijo od naravnih nihanj;
 - (ii) se takšni stalno naraščajoči trendi prepoznajo pravočasno, da se lahko izvajajo ukrepi za preprečevanje ali vsaj za ublažitev, če je mogoče, okoljsko pomembnih poslabšanj kakovosti podzemne vode. Ta določitev se, če je mogoče in ob upoštevanju obstoječih podatkov, prvič pripravi do leta 2009, skupaj s poročilom o določitvi trenda v okviru načrta upravljanja povodja iz člena 13 Direktive 2000/60/ES, in nato vsaj vsakih šest let;
 - (iii) se upoštevajo časovne fizikalne in kemijske značilnosti telesa podzemne vode, vključno s stanjem toka podzemne vode, hitrostjo obnavljanja ter časom pronicanja skozi tla ali podtalje;
 - (b) uporabljene metode spremljanja stanja ter analiz ustrezajo mednarodnim načelom obvladovanja kakovosti, ki vključujejo, če je ustrezno, norme CEN ali nacionalne standardizirane metode, tako da z znanstvenega vidika zagotavljajo primerljive podatke z enakovredno kakovostjo;
 - (c) ocena temelji na statistični metodi, npr. na regresivni analizi, za analizo trenda v časovnih nizih posameznih merilnih mest;
 - (d) v izogib pristranskosti pri določanju trenda se vse meritve pod mejo določljivosti, razen za vsoto pesticidov, določijo na polovici vrednosti najvišje meje določljivosti, ki se pojavi v časovnem nizu;
3. pri določitvi pomembnih in stalno naraščajočih trendov naraščanja koncentracij snovi, ki se pojavljajo tako v naravi kot tudi zaradi človekovega delovanja, se, upoštevajo podatki, kadar so ti na voljo, pridobljeni pred začetkom programa spremljanja, tako da se lahko poroča tudi o določitvi trenda v okviru prvega načrta upravljanja povodja iz člena 13 Direktive 2000/60/ES.

DEL B: IZHODIŠČNE TOČKE ZA OBRAČANJE TRENDNA

V skladu s členom 5 države članice pri ugotovljenem pomembnem in stalno naraščajočem trendu trend obrnejo, če ta ogroža povezane vodne ekosisteme, neposredno odvisne kopenske ekosisteme, zdravje ljudi ali — obstoječe ali potencialne — legitimne rabe vodnega okolja, pri čemer se upoštevajo naslednje zahteve:

1. izhodiščna točka za izvedbene ukrepe za obrat pomembnih in stalnih trendov naraščanja obstaja, če koncentracija onesnaževal doseže 75 % vrednosti parametrov za standarde kakovosti podzemne vode iz Priloge I in mejnih vrednosti iz člena 3, razen če:
 - (a) se zahteva nižja izhodiščna točka, da se z ukrepi za obrat trenda prepreči vsako okoljsko pomembno poslabšanje kakovosti podzemne vode na cenovno najbolj učinkovit način ali da se to ublaži, kolikor je le mogoče;
 - (b) je upravičena druga izhodiščna točka, ko meja detekcije ne dopušča, da se določi trend v višini 75 % vrednosti parametra; ali
 - (c) sta stopnja povečanja in obrat trenda takšna, da bi višja izhodiščna točka za ukrepe za obrat trenda še vedno lahko zagotovila ukrepe, ki bi preprečili ali ublažili, kolikor je to mogoče, vsako okoljsko pomembno poslabšanje kakovosti podzemne vode na cenovno najbolj učinkovit način.

Za dejavnosti iz področja uporabe Direktive 91/676/EGS velja, da se izhodiščna točka za izvedbene ukrepe za obrat pomembnih in stalno naraščajočih trendov določi v skladu z navedeno direktivo in Direktivo 2000/60/ES;

2. ko se za telo podzemne vode, ki je v skladu s točko 2.4.4 Priloge V k Direktivi 2000/60/ES uvrščeno kot telo, za katerega obstaja tveganje, da ne bo doseglo dobrega stanja, vzpostavi izhodiščno točko v skladu z odstavkom 1 dela B te priloge, se to v obdobju šestih let načrta upravljanja povodja v skladu s členom 13 Direktive 2000/60/ES ne spremeni;
 3. obrati trenda se prikažejo ob upoštevanju ustreznih določb za spremljanje stanja iz odstavka 2 dela A.
-

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

Komisija je 28. oktobra 2003 sprejela Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu podzemne vode pred onesnaževanjem.

Evropski parlament je 28. aprila 2005 v prvi obravnavi predloga sprejel mnenje ⁽¹⁾.

Odbor regij je dal svoje mnenje 12. februarja 2004. ⁽²⁾

Ekonomsko-socialni odbor je dal svoje mnenje 31. marca 2004. ⁽³⁾

Svet je sprejel svoje skupno stališče dne 23. januarja 2006.

II. CILJ

Podzemne vode so pomemben naravni vir vode za prehrano ljudi ter v kmetijstvu in industriji. V času suše imajo podzemne vode ključno vlogo, ker ohranjajo vodne in kopenske ekosisteme. Varstvo podzemne vode pred onesnaženjem je zato bistvenega pomena, saj je obnavljanje kakovosti podzemne vode običajno dolgotrajno in zahtevno, tudi če se onesnaževalo že odstrani.

Varstvo podzemne vode pred onesnaževanjem sedaj urejata Direktiva 80/68/EGS ⁽⁴⁾, ki se bo razveljavila leta 2013, in Direktiva 2000/60/ES: Okvirna vodna direktiva (WFD) ⁽⁵⁾.

Predlog izpolnjuje splošne zahteve iz člena 17 WFD: Evropski parlament in Svet na podlagi predloga Komisije sprejmeta posebne ukrepe za preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja podzemne vode, da se tako zagotovi uresničevanje okoljskih ciljev okvirne direktive, ki se nanašajo na podzemne vode.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

Splošno

Skupno stališče dobesečno, delno ali idejno vključuje številne spremembe, ki jih je predlagal Evropski parlament v prvi obravnavi. Spremembe besedilo predlagane direktiveboljšujejo ali ga pojasnjujejo.

Druge spremembe v skupnem stališču niso bile upoštevane, ker se je Svet strinjal, da so nepotrebne ali nesprijemljive, v nekaj primerih pa niso bile upoštevane, ker so se nanašale na določbe prvotnega predloga Komisije, te pa so se črtale ali povsem preoblikovale. To velja zlasti za priloge, ki jih je Svet želel karseda poenostaviti in jih narediti čim bolj jasne, da bi tako zagotovil učinkovito izvajanje.

Skupno stališče ne vključuje nekaterih sprememb, saj Svet meni, da niso bile v skladu z navodili za pripravo zakonodaje Skupnosti, ker so ponavljale ali razlagale določbe iz Direktive 2000/60/ES (Okvirne vodne direktive) ali so bile z njimi nezdržljive.

Nekaj sprememb je Svet zavrnil, ker naj bi vzpostavljale določbe zunaj področja uporabe predloga, ki ga določa okvirna direktiva, ali določbe, ki jih obsega veljavna zakonodaja.

Skupno stališče vključuje tudi druge spremembe, ki jih Evropski parlament v prvi obravnavi ni predvidel. Svet je želel narediti obliko predlaganega akta karseda racionalno, da bi ustreznim organom in državljanom olajšal razumevanje obveznosti, ki jih akt nalaga državam članicam. Poleg tega so bile vključene številne redakcijske spremembe za pojasnitev besedila ali za zagotovitev splošne skladnosti Direktive.

⁽¹⁾ UL C 109, 30.4.2004, str. 29.

⁽²⁾ UL C..., str. ...

⁽³⁾ UL C 112, 30.4.2004, str. 40.

⁽⁴⁾ UL L 20, 26.1.1980, str. 43.

⁽⁵⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1.

Posamezne spremembe

Svet se je zlasti strinjal z naslednjim:

- Sprememba 1 in prvi del spremembe 2 sta nejasna, kar zadeva razlikovanja med izrazoma „onesnaževanje“ in „poslabšanje“. Členu 1 se v skladu z WFD doda sklicevanje na potrebo po preprečevanju poslabšanja stanja teles podzemne vode.
- Sprememba 3 bi za vsa telesa podzemne vode uvedla standarde, ki se uporabljajo za pridobivanje pitne vode, kar pa bi bilo dejansko neizvedljivo. Enako velja za prvi del spremembe 62 (njen drugi del je Svet sprejel), za točko 2(b) spremembe 65 in za spremembo 68.
- Cilji sprememb 95 in 100 se najlaže dosežejo z okvirnimi programi Skupnosti za raziskave.
- Sprememba 4 ni v skladu z WFD, ki jasno razlikuje med ravnmi varstva za podzemne vode in površinske vode.
- Spremembe 7, 10 in 80 ter točka (aa) spremembe 15 se nanašajo na količinsko stanje podzemne vode. To ne spada v področje uporabe te direktive, ki v skladu s členom 17 WFD izključno ureja stanje kakovosti.
- Spremembi 8 in 9, ki se nanašata na področja drugih politik, nista bili v skladu z navodili za pripravo zakonodaje Skupnosti; enako velja tudi za spremembo 13, ki naj bi razlagala WFD in ne utemeljevala direktivo o podzemnih vodah.
- Sprememba 11 je bila nepotrebna, saj določa besedilo skupnega stališča, pripravljeno v skladu s členom 6, ureditev, ki je enaka tisti iz Direktive 80/68/EGS.
- Sprememba 16 podvaja določbe iz člena 5 WFD, ki jasno določajo obveznosti glede opisa značilnosti.
- Sprememba 17 po mnenju Sveta ni bila sprejemljiva, ker je jasno razlikovanje, tako vsebinsko kot izrazno, med standardi kakovosti na ravni Skupnosti in mejnimi vrednostmi, ki naj bi jih določile države članice v skladu z nacionalnimi hidrogeološkimi značilnostmi, bistven element predlagane direktive. Neupoštevanje ali zavračanje tega pristopa bi naredilo izvajanje te direktive z vidika rezultatov bolj zapleteno in manj učinkovito. Enako velja za vse naslednje spremembe ali njihove dele po celem besedilu, namreč za spremembe 30, 31, 34, 36, 65, 66, 67, 69, 70, 71, 89 in 90.
- Sprememba 18 se je načeloma sprejela, njeno besedilo pa se je preoblikovalo, tako da bolje zajema pojem trendov, ki lahko predstavljajo tveganje za okolje.
- Spremembi 19 in 20 sta bili le delno sprejeti, ker v obliki, kakršni sta bili pripravljene, nista bili v skladu z WFD. Elemente obeh je Svet združil v člen 2(4).
- Sprememba 21 ponovno opredeljuje že obstoječi izraz iz WFD, kar bi lahko povzročilo nejasnosti. WFD zahteva „neposlabšanje stanja teles podzemne vode“ in ne kakovosti.
- Spremembi 22 in 24 ter prvi del spremembe 38 se nanašajo na pojme, ki se kot taki v skupnem stališču ne uporabljajo, to pa bi s praktičnega vidika predstavljalo težave. Vprašanje naravno nastale koncentracije (tudi omenjeno v spremembi 91) se obravnava v uvodni izjavi 7.
- Spremembe 23, 49 in 93 določajo nov, zapleten in nepotreben izraz, ki bi lahko povzročil številne napačne razlage. Preteklo onesnaževanje ustrezno urejajo bolj splošne določbe skupnega stališča in WFD.
- Sprememba 56 je glede na področje uporabe predlagane direktive neustrezna.
- Sprememba 27 ni v skladu s stališčem Sveta, da se standardi kakovosti in mejne vrednosti določijo na ravni, ki bistveno vpliva na tveganje kakovosti teles podzemne vode.

- Spremembi 57 in 59 sta nepotrebni, saj skupno stališče obravnava pomen dobrega in slabega kemijskega stanja.
- Sprememba 37 je z vidika opredelitev iz WFD za onesnaževalo in onesnaženje nepotrebna.
- Sprememba 40 je nesprejemljiva, saj so države članice odgovorne za izvajanje programa ukrepov.
- Vprašanje iz sprememb 41 in 58 zajemata Priloga IV oziroma Priloga III k skupnemu stališču.
- Sprememba 46 ni sprejemljiva, saj uporablja določbo iz Direktive 80/68/EGS v povsem drugačnem okviru, zaradi česar bi bilo njeno izvajanje nemogoče.
- Spremembe 51, 52 in 54 podvajajo določbe iz WFD. V zvezi s spremembo 50 pa je Svet v členu 6(4) uporabil besedilo, podobno tistemu iz Direktive 80/68/EGS (člen 15), pri čemer je upošteval potrebo po zmanjšanju administrativnega bremena.
- Sprememba 55 neupravičeno izključuje morebitne tehnične prilagoditve Priloge III.
- Črtanje, predlagano v spremembi 60, bi lahko privedlo do neskladnosti med direktivo o podzemnih vodah in Direktivo 91/676/EGS. Skupno stališče pojasnjuje povezavo med obema direktivama.
- Sprememba 64 kot taka ni več ustrezna, saj skupno stališče obravnava vprašanje skladnosti na drugačen način, s čimer si želi ogniti situaciji, kjer bi neskladnost na posameznem merilnem mestu pomenila neskladnost za celotno telo podzemne vode ali za skupino teles (glej člen 4 in Prilogo III).
- Spremembe 73, 76, 77, 78, 79 (prvi del), 83, 84 in 85 niso več ustrezne. Svet meni, da je bil pristop določenega časovnega zaporedja v prvotnem predlogu neuporaben glede na različne hidrogeološke pogoje v EU in da je treba skupna merila opredeliti le za določitev trenda in izhodiščne točke za obračanje trenda (Priloga IV). Drugi del spremembe 79 (podobna spremembi 89) je bil idejno vključen v točko 1.3. Priloge IV.
- Sprememba 81 ni jasna niti ni v skladu z WFD. Sicer pa člen 5(2) Skupnega stališča pojasnjuje, za kaj je treba zagotoviti varstvo.

IV. SKLEP

Svet meni, da Skupno stališče predstavlja uravnotežen sklop ukrepov, ki bodo prispevali k uresničevanju ciljev okoljske politike Skupnosti, določene v členu 174(1) Pogodbe, in nadgradili varstvo podzemne vode pred onesnaževanjem, hkrati pa bodo zagotavljali skladnost z obveznostmi glede podzemne vode iz Direktive 2000/60/ES in omogočali njihovo učinkovito izvajanje s strani držav članic, pri čemer bodo ustrezno upoštevali posebne nacionalne hidrogeološke okoliščine.

Svet se pričakuje konstruktivne razprave z Evropskim parlamentom, ki bodo omogočile čim hitrejšo sprejetje Direktive.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 5/2006,
ki ga je sprejel Svet dne 23. januarja 2006
z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2006/.../ES o vzpostavitvi infra-
strukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (INSPIRE)

(2006/C 126 E/02)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 175(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora (¹),

ob upoštevanju mnenja Odbora regij,

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe (²),

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj okoljske politike Skupnosti je doseči visoko raven varstva, pri čemer se upošteva raznolikost razmer v posameznih regijah Skupnosti. Poleg tega so informacije, vključno s prostorskimi informacijami, potrebne pri oblikovanju in izvajanju te politike in drugih politik Skupnosti, ki morajo v skladu s členom 6 Pogodbe vključevati zahteve varstva okolja. Da bi dosegli to vključitev, je treba oblikovati ukrep usklajevanja med uporabniki in ponudniki informacij, tako da se lahko združijo informacije in znanje različnih sektorjev.
- (2) V skladu s šestim okoljskim akcijskim programom, sprejetim s Sklepom Evropskega parlamenta in Sveta št. 1600/2002/ES z dne 22. julija 2002 (³), je treba polno pozornost nameniti zagotavljanju celostnega oblikovanja okoljske politike Skupnosti, ob upoštevanju regionalnih in lokalnih razlik. Številni problemi obstajajo glede razpoložljivosti, kakovosti, organizacije, dostopnosti in souporabe prostorskih informacij, potrebnih za doseganje ciljev programa.
- (3) Problemi glede razpoložljivosti, kakovosti, organizacije, dostopnosti in souporabe prostorskih informacij so skupni mnogim področjem politik in informacij, z njimi se srečujejo tudi različne ravni javnih organov. Reševanje teh problemov zahteva ukrepe, ki bodo obravnavali izmenjavo, souporabo, dostop in uporabo medopravilnih

prostorskih podatkov ter storitev v zvezi s prostorskimi podatki, ki jih nudijo različne ravni javnih organov ter različni sektorji. Zato je treba vzpostaviti infrastrukturo za prostorske informacije v Skupnosti.

- (4) Infrastruktura za prostorske informacije v Evropski skupnosti, INSPIRE, naj bi bila v pomoč pri oblikovanju politik v zvezi s politikami in dejavnostmi, ki bi lahko neposredno ali posredno vplivale na okolje.
- (5) INSPIRE bi moral temeljiti na infrastrukturah za prostorske informacije, ki jih oblikujejo države članice in so združljive s skupnimi izvedbenimi pravili ter dopolnjene z ukrepi na ravni Skupnosti. Ti ukrepi naj bi zagotovili, da so infrastrukture za prostorske informacije, ki jih oblikujejo države članice, združljive in uporabne v Skupnosti in v čezmejnem okviru.
- (6) Infrastrukture za prostorske informacije v državah članicah morajo biti načrtovane tako, da zagotavljajo, da se prostorski podatki shranjujejo, so na razpolago in vzdržujejo na najprimernejši ravni; da omogočajo dosledno združevanje prostorskih podatkov iz različnih virov v Skupnosti ter možnost souporabe teh podatkov s strani več uporabnikov in aplikacij; da lahko te prostorske podatke, zbrane na eni ravni javnih organov, souporabljajo drugi javni organi, v obsegu, v katerem ta direktiva takšne javne organe zavezuje k souporabi prostorskih podatkov; da so prostorski podatki na razpolago pod pogoji, ki njihovo široko uporabo ne omejujejo neupravičeno; da je mogoče preprosto najti razpoložljive prostorske podatke, oceniti njihovo namembno primerčnost in se seznaniti s pogoji njihove uporabe.
- (7) Med prostorskimi informacijami, zajetimi v tej direktivi, in informacijami, zajetimi v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2003/4/ES z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju (⁴), obstaja določeno prekrivanje. Ta direktiva ne sme posegati v Direktivo 2003/4/ES.

⁽¹⁾ UL C 221, 8.9.2005, str. 33.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 7. junija 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 23. januarja 2006 in Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 242, 10.9.2002, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 41, 14.2.2003, str. 26.

- (8) Ta direktiva ne posega v Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2003/98/ES z dne 17. novembra 2003 o ponovni uporabi informacij javnega sektorja ⁽¹⁾, katere cilji dopolnjujejo cilje te direktive.
- (9) Vzpostavitev INSPIRE bo pomenila pomembno dodano vrednost za druge pobude Skupnosti ter bo hkrati imela koristi od teh pobud, kot sta Uredba Sveta (ES) št. 876/2002 z dne 21. maja 2002 o ustanovitvi skupnega podjetja Galileo ⁽²⁾ ter Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu — pobuda Globalnega spremljanja okolja in varnosti (GMES): Vzpostavitev GMES do leta 2008 — (akcijski načrt (2004–2008)). Države članice bi morale uporabljati podatke in storitve, ki izvirajo iz Galilea in GMES, v trenutku, ko so na voljo, zlasti tiste v zvezi s časovnimi in prostorskimi referencami iz Galilea.
- (10) Številne pobude glede zbiranja, usklajevanja ali organizacije razširjanja ali uporabe prostorskih informacij se sprejemajo na nacionalni ravni in na ravni Skupnosti. Take pobude se lahko oblikujejo z zakonodajo Skupnosti, na primer z Odločbo Komisije 2000/479/ES z dne 17. julija 2000 o izvajanju Evropskega registra emisij onesnaževal (EPER) v skladu s členom 15 Direktive Sveta 96/61/ES o celovitem preprečevanju in nadzoru onesnaževanja okolja (IPPC) ⁽³⁾, z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2152/2003 z dne 17. novembra 2003 o spremljanju gozdov in medsebojnih okoljskih vplivih v Skupnosti (Forest Focus) ⁽⁴⁾, v okviru programov, ki jih financira Skupnost (na primer CORINE — pojavi na zemeljskem površju, Evropski informacijski sistem na področju prometne politike), ali pa lahko izvirajo iz pobud, sprejetih na nacionalni ali regionalni ravni. Ta direktiva takih pobud ne bo samo dopolnjevala z oblikovanjem okvira, ki bo omogočil njihovo medopravilnosti, temveč bo tudi gradila na obstoječih izkušnjah in pobudah ter ne bo ponavljala že opravljenega dela.
- (11) Ta direktiva bi se morala uporabljati za prostorske podatke, hranjene s strani ali v imenu javnih organov in za uporabo prostorskih podatkov s strani javnih organov pri opravljanju njihovih nalog javnega značaja. Ob upoštevanju nekaterih pogojev pa bi se ta direktiva morala uporabljati tudi za prostorske podatke, ki jih hranijo fizične ali pravne osebe, ki niso javni organi, če te fizične ali pravne osebe to zahtevajo.
- (12) Ta direktiva ne bi smela določati zahtev za zbiranje novih podatkov ali za posredovanje takih podatkov
- Komisiji, saj ta vprašanja ureja druga zakonodaja, povezana z okoljem.
- (13) Izvajanje nacionalnih infrastruktur bi moralo biti postopno in v skladu s tem bi se moralo področjem okoljskih podatkov, zajetim v tej direktivi, dodeliti različne ravni prednostne obravnave. Izvajanje bi moralo upoštevati obseg, v katerem so prostorski podatki potrebni za različne uporabe na različnih področjih politike, prednostne ukrepe, predvidene s politikami Skupnosti, ki potrebujejo usklajene prostorske podatke, in napredek, ki je bil že dosežen s prizadevanji držav članic na področju usklajevanja.
- (14) Izguba časa in sredstev pri iskanju obstoječih prostorskih podatkov ali pri ugotavljanju, če jih je mogoče uporabiti za določen namen, sta ključni oviri pri polnem izkoriščanju razpoložljivih podatkov. Države članice bi morale zato zagotoviti opise razpoložljivih zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki in obliki metapodatkov.
- (15) Ker velika raznolikost oblik in struktur, v katerih so prostorski podatki v Skupnosti organizirani in dostopni, ovira učinkovito oblikovanje, izvajanje, spremljanje in ocenjevanje zakonodaje Skupnosti, ki neposredno ali posredno vpliva na okolje, bi bilo treba predvideti izvedbene ukrepe za lažjo uporabo prostorskih podatkov iz različnih virov v državah članicah. Ti ukrepi morajo stremeti k medopravilnosti zbirk prostorskih podatkov, države članice pa morajo zagotoviti, da so vsi podatki ali informacije, potrebni za doseganje medopravilnosti, dosegljive pod pogoji, ki njihove uporabe v ta namen ne omejujejo.
- (16) Omrežne storitve so potrebne za souporabo prostorskih podatkov med različnimi ravnmi javnih organov v Skupnosti. Te omrežne storitve morajo omogočiti iskanje, spreminjanje, pregledovanje in prenos prostorskih podatkov ter sklicevanje na prostorske podatke in uporabo storitev e-trgovine. Omrežne storitve morajo delovati v skladu s skupno dogovorjenimi specifikacijami in minimalnimi merili glede zmogljivosti, da se zagotovi medopravilnost infrastruktur, ki jih vzpostavijo države članice. Omrežje storitev mora vključevati tudi tehnične možnosti, ki javnim organom omogočijo, da dajo svoje zbirke prostorskih podatkov in storitve v zvezi s prostorskimi podatki na razpolago.

⁽¹⁾ UL L 345, 31.12.2003, str. 90.

⁽²⁾ UL L 138, 28.5.2002, str. 1.

⁽³⁾ UL L 192, 28.7.2000, str. 36.

⁽⁴⁾ UL L 324, 11.12.2003, str. 1. Uredba, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 788/2004 (UL L 138, 30.4.2004, str. 17).

- (17) Določene zbirke prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki, pomembnimi za politike Skupnosti, ki neposredno ali posredno vplivajo na okolje, hranijo in upravljajo tretje osebe. Države članice morajo zato tretjim osebam ponuditi možnost, da prispevajo k nacionalnim infrastrukturam, pod pogojem da se s tem ne zmanjša povezovanje in enostavnost uporabe prostorskih podatkov ter storitev v zvezi s prostorskimi podatki, ki jih te infrastrukture zajemajo.
- (18) Izkušnje v državah članicah so pokazale, da je za uspešno izvajanje infrastrukture za prostorske informacije pomembno, da je minimalno število storitev javnosti na voljo brezplačno. Države članice morajo zato brezplačno dati na razpolago vsaj storitve iskanja zbirk prostorskih podatkov.
- (19) Za podporo vključevanju nacionalnih infrastruktur v INSPIRE naj bi države članice zagotovile dostop do svojih infrastruktur prek geoportala Skupnosti, ki ga upravlja Komisija, ter prek drugih točk dostopa, za katere se države članice same odločijo, da jih bodo upravljale.
- (20) Da bi bile informacije z različnih ravni javnih organov na razpolago, bi morale države članice odpraviti praktične ovire na tem področju, s katerimi se javni organi srečujejo na nacionalni, regionalni in lokalni ravni pri izvajanju svojih nalog javnega značaja, ki bi lahko neposredno ali posredno vplivale na okolje. Te praktične ovire naj bi bile odpravljene povsod, kjer se informacije uporabljajo za opravljanje nalog javnega značaja.
- (21) Javni organi potrebujejo med izvajanjem svojih nalog javnega značaja nemoten dostop do ustreznih zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki. Tovrsten dostop je lahko moten, če je vsakič, ko je dostop potreben, odvisen od posameznih *ad hoc* pogajanj med javnimi organi. Države članice bi morale sprejeti ukrepe, potrebne za preprečitev praktičnih ovir pri souporabi podatkov, na primer z vnaprejšnjimi dogovori med javnimi organi.
- (22) Med mehanizmi za souporabo zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki med vladnimi in drugimi javnimi organi ter fizičnimi in pravnimi osebami, ki opravljajo javne upravne funkcije po nacionalnem pravu, so lahko zakoni, uredbe, licenčni ali finančni dogovori ali upravni postopki, na primer z namenom zaščite finančne sposobnosti tistih javnih organov, ki jim je naloženo ustvarjati prihodek, ali javnih organov, katerih podatke le delno subvencionira država članica, tako da preostanek stroškov krijejo uporabniki, ali za zagotovitev upravljanja in osveževanja teh podatkov.
- (23) Države članice bi lahko v ukrepih, sprejetih za prenos zakonodaje, za javne organe, ki zagotavljajo zbirke prostorskih podatkov in storitve v zvezi s prostorskimi podatki ter zagotavljajo storitve drugim javnim organom, ki uporabljajo te nabore prostorskih podatkov in storitve v zvezi s prostorskimi podatki, predvidele možnost, da za to od njih zahtevajo dovoljenje ali plačilo.
- (24) Določbe členov 13(1)(f) in 17(1) je treba izvajati in uporabljati povsem v skladu z načeli, ki zadevajo varstvo osebnih podatkov v skladu z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 95/46/ES z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov⁽¹⁾.
- (25) Okviri za souporabo prostorskih podatkov med javnimi organi, ki so na podlagi direktive obvezani k souporabi, morajo biti nevtralni ne samo glede takšnih javnih organov v posamezni državi članici, temveč tudi glede takšnih javnih organov v drugih državah članicah in institucij Skupnosti. Ker morajo institucije in organi Skupnosti pogosto vključevati in ocenjevati prostorske informacije iz vseh držav članic, bi morali imeti dostop do uporabe prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki v skladu z usklajenimi pogoji.
- (26) Za spodbujanje razvoja storitev z dodano vrednostjo s strani tretjih oseb, ki bi koristilo tako javnim organom kot javnosti, je treba olajšati dostop do prostorskih podatkov, ki segajo prek upravnih ali nacionalnih meja.
- (27) Učinkovito izvajanje infrastruktur za prostorske informacije zahteva koordinacijo vseh tistih, katerim je bodisi kot vlagateljem bodisi kot uporabnikom vzpostavitev takih infrastruktur pomembna. Zato je treba vzpostaviti ustrezne koordinacijske strukture tako v državah članicah kot na ravni Skupnosti.

⁽¹⁾ UL L 281, 23.11.1995, str. 31. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1882/2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

(28) Za uporabo najsodobnejših in dejanskih izkušenj s področja informacijske infrastrukture je primerno, da so ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, podprti z mednarodnimi standardi in standardi, ki so jih evropski organi za standardizacijo sprejeli v skladu s postopkom, določenim v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 98/34/ES z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov ⁽¹⁾ o storitvah informacijske družbe.

(29) Ker je naloga Evropske agencije za okolje, ustanovljene z Uredbo Sveta (EGS) št. 1210/90 z dne 7. maja 1990 o ustanovitvi Evropske agencije za okolje in Evropskega okoljskega informacijskega in opazovalnega omrežja ⁽²⁾, da na ravni Skupnosti zagotovi objektivne, zanesljive in primerljive okoljske informacije, in ker je njen cilj med drugim izboljšati pretok okoljskih informacij, pomembnih za posamezne politike, med državami članicami in institucijami Skupnosti, mora aktivno prispevati k izvajanju te direktive.

(30) V skladu s točko 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje ⁽³⁾ se države članice spodbuja, da za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj kolikor nazorno je to mogoče, prikažejo korelacijo med to direktivo in ukrepi za prenos v nacionalno pravo.

(31) Ukrepi, potrebni za izvajanje te direktive, naj se sprejmejo v skladu s Sklepom Sveta 1999/468/ES z dne 28. junija 1999 o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil ⁽⁴⁾.

(32) Pripravljalno delo za sklepe v zvezi z izvajanjem te direktive in za prihodnji razvoj INSPIRE zahteva nenehno spremljanje izvajanja direktive in redno poročanje.

(33) Ker cilja te direktive, in sicer vzpostavitve INSPIRE, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker je cilj, zaradi čezmejnih vidikov in zaradi splošne potrebe po usklajevanju pogojev dostopa, izmenjave in souporabe prostorskih informacij v Skupnosti, lažje doseči na ravni Skupnosti, Skupnost lahko sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe. Skladno z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje okvirov, ki so potrebni za doseganje navedenega cilja —

⁽¹⁾ UL L 204, 21.7.1998, str. 37. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Aktom o pristopu iz leta 2003.

⁽²⁾ UL L 120, 11.5.1990, str. 1. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1641/2003 (UL L 245, 29.9.2003, str. 1).

⁽³⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 184, 17.7.1999, str. 23.

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

1. Ta direktiva določa splošna pravila za vzpostavitev Infrastrukture za prostorske informacije v Evropski skupnosti (v nadaljevanju „INSPIRE“) za namene okoljskih politik Skupnosti ter politik ali dejavnosti, ki lahko vplivajo na okolje.

2. INSPIRE temelji na infrastrukturah za prostorske informacije, ki jih vzpostavijo in upravljajo države članice.

Člen 2

Ta direktiva ne posega v direktivi 2003/4/ES in 2003/98/ES.

Člen 3

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve:

(1) „infrastruktura za prostorske informacije“ pomeni metapodatke, zbirke prostorskih podatkov in storitve v zvezi s prostorskimi podatki; omrežne storitve in tehnologije; dogovore o souporabi, dostopu in uporabi; mehanizme, procese in postopke za usklajevanje in spremljanje, ki se vzpostavijo, delujejo ali so na voljo v skladu s to direktivo;

(2) „prostorski podatki“ pomenijo podatke, ki se neposredno ali posredno nanašajo na posamezno lokacijo ali geografsko območje;

(3) „zbirka prostorskih podatkov“ pomeni določljivo bazo prostorskih podatkov;

(4) „storitve v zvezi s prostorskimi podatki“ pomenijo dejavnosti, ki se lahko z uporabo računalnika opravljajo v zvezi s prostorskimi podatki iz zbirke prostorskih podatkov ali v zvezi s povezanimi metapodatki;

(5) „prostorski objekt“ pomeni abstraktno predstavitev pojava iz resničnega sveta, povezano s posamezno lokacijo ali geografskim območjem;

- (6) „metapodatki“ pomenijo informacije, ki opisujejo zbirke prostorskih podatkov in storitve v zvezi s prostorskimi podatki ter omogočajo njihovo iskanje, popis in uporabo;
- (7) „medopravilnost“ pomeni možnost povezovanja zbirk prostorskih podatkov in vzajemnega delovanja storitev brez ponavljajočih se ročnih posegov na način, ki da skladen rezultat in okrepi dodano vrednost zbirk podatkov in storitev;
- (8) „geoportala INSPIRE“ pomeni medmrežno spletišče ali enakovredno različico, ki omogoča dostop do storitev iz člena 11(1);
- (9) „javni organ“ pomeni:
- vlado ali drugo javno upravo na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni, vključno z javnimi svetovalnimi organi;
 - fizično ali pravno osebo, ki izvaja naloge javne uprave v skladu z nacionalno zakonodajo, vključno s posebnimi dolžnostmi, dejavnostmi ali storitvami v zvezi z okoljem; in
 - fizično ali pravno osebo, ki izvaja javne naloge ali funkcije ali zagotavlja javne storitve v zvezi z okoljem, pod nadzorom organa ali osebe iz odstavkov (a) ali (b);
- Države članice lahko določijo, da v primeru, kadar organi ali institucije opravljajo sodno ali zakonodajno funkcijo, le-ti za namene te direktive ne štejejo za javne organe;
- (10) „tretja oseba“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki ni javni organ.
- (d) nanašajo se na eno ali več tem, navedenih v prilogah I, II ali III.
2. V primeru, da so večkratni identični izvodi iste zbirke prostorskih podatkov hranjeni s strani ali v imenu različnih javnih organov, se ta direktiva uporablja le za referenčno različico, ki je podlaga različnim izvodom.
3. Ta direktiva zajema tudi storitve v zvezi s prostorskimi podatki, ki so povezane s podatki, vsebovanimi v zbirkah prostorskih podatkov iz odstavka 1.
4. Ta direktiva ne določa zahteve po zbiranju novih prostorskih podatkov.
5. V primeru zbirk prostorskih podatkov, ki izpolnjujejo pogoj iz odstavka 1(c), z njimi povezano pravico do intelektualne lastnine pa ima tretja oseba, lahko javni organ ukrepa v skladu s to direktivo samo s soglasjem tretje osebe.
6. Z odstopanjem od odstavka 1 ta direktiva zajema zbirke prostorskih podatkov, hranjene s strani ali v imenu javnega organa, ki deluje na najnižji ravni uprave v državi članici, samo, če je država članica sprejela zakone ali predpise v zvezi z njihovim zbiranjem ali razširjanjem.
7. Tehnični opis tem podatkov iz prilog I, II in III se lahko prilagodi v skladu s postopkom iz člena 22(2), da se upoštevajo razvijajoče se potrebe po prostorskih podatkih v podporo politikam Skupnosti, ki zadevajo okolje.

POGLAVJE II

METAPODAKI

Člen 4

1. Ta direktiva zajema zbirke prostorskih podatkov, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- povezani so z območjem, na katerem država članica ima in/ali izvaja jurisdikcijo;
- so v elektronski obliki;
- so hranjeni s strani ali v imenu:
 - javnega organa, če jih je pripravil ali prejel javni organ, oziroma jih ta organ upravlja ali posodablja in spadajo v področje njegovih nalog javnega značaja.
 - tretje osebe, ki ji je bil v skladu s členom 12 omogočen dostop do omrežja;

Člen 5

1. Države članice zagotovijo, da se metapodatki izdelajo za zbirke prostorskih podatkov in za storitve v zvezi s prostorskimi podatki, ki ustrezajo, temam navedenim v prilogah I, II in III, ter da se ti metapodatki redno posodobijo.
2. Metapodatki vključujejo informacije o:
- skladnosti zbirk prostorskih podatkov z izvedbenimi pravili iz člena 7(1);
 - pogojih, ki se uporabljajo za dostop in uporabo zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki ter, kjer je primerno, o ustreznih pristojbinah;

- (c) kakovosti prostorskih podatkov, vključno s tem, ali so bili potrjeni;
- (d) javnih organih, pristojnih za vzpostavitev, upravljanje, vzdrževanje in distribucijo zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki;
- (e) omejitvah glede javnega dostopa in razlogih za takšne omejitve v skladu s členom 13.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so metapodatki popolni in dovolj kakovostni za uresničitev namena iz točke 6 člena 3.

4. Pravila za izvajanje tega člena se sprejmejo do... (*) v skladu s postopkom iz člena 22(2). Ta pravila upoštevajo ustrezne obstoječe mednarodne standarde in uporabniške zahteve.

Člen 6

Države članice izdelajo metapodatke iz člena 5 v skladu z naslednjim časovnim razporedom:

- (a) najpozneje v 2 letih po datumu sprejetja izvedbenih pravil v skladu s členom 5(4) v primeru zbirk prostorskih podatkov, ki ustrezajo temam, navedenim v prilogah I in II;
- (b) najpozneje v 5 letih po datumu sprejetja izvedbenih pravil v skladu s členom 5(4) v primeru zbirk prostorskih podatkov, ki ustrezajo temam, navedenim v Prilogi III.

POGLAVJE III

MEDOPRAVILNOST ZBIRK PROSTORSKIH PODATKOV IN STORITEV V ZVEZI S PROSTORSKIMI PODATKI

Člen 7

1. Izvedbena pravila, ki določajo tehnične ureditve za medopravilnost in, kadar je to izvedljivo, uskladitev zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 22(2). Pri pripravi izvedbenih pravil se upoštevajo ustrezne uporabniške zahteve, obstoječe pobude in mednarodni standardi za uskladitev zbirk prostorskih podatkov, pa tudi analiza izvedljivosti ter stroškov in koristi. Relevantni standardi, ki jih za zagotavljanje medopravilnosti ali uskladitev zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki sprejmejo organizacije, ustanovljene po mednarodnem pravu, se vključijo v izvedbena pravila za izvajanje, navedena v tem odstavku, po potrebi pa se v njih navedejo tudi obstoječa tehnična sredstva.

(*) Eno leto po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

2. Komisija za podlago pri pripravi predlogov takšnih izvedbenih pravil opravi analizo izvedljivosti ter pričakovanih stroškov in koristi. Države članice na zahtevo Komisije tej predložijo vse informacije, potrebne za pripravo te analize. Ob predložitvi teh pravil se Komisija v zvezi z rezultati svoje analize posvetuje z državami članicami v okviru odbora iz člena 22(1). Sprejetje teh pravil ne sme imeti za posledico prekomernih stroškov v breme države članice.

3. Kolikor je to mogoče, države članice zagotovijo, da so na novo zbrane ali posodobljene zbirke prostorskih podatkov in ustrezne storitve v zvezi s prostorskimi podatki usklajene z izvedbenimi pravili iz odstavka 1 v dveh letih od njihovega sprejetja, ostale zbirke prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki pa se uskladijo z izvedbenimi pravili v sedmih letih od sprejetja.

4. Izvedbena pravila iz odstavka 1 zajemajo opredelitev in razvrstitev prostorskih objektov, ki ustrezajo zbirkam prostorskih podatkov v zvezi s temami, navedenimi v prilogah I, II ali III ter način, kako so ti prostorski podatki prostorsko opredeljeni.

5. Predstavniki držav članic na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, kakor tudi druge fizične ali pravne osebe, ki imajo interes glede zadevnih prostorskih podatkov zaradi njihove vloge v infrastrukturi za prostorske informacije, vključno z uporabniki, proizvajalci, ponudniki storitev z dodano vrednostjo ali drugimi usklajevalnimi organi, imajo v skladu z veljavnimi postopki priložnost sodelovati v pripravljanih razpravah o vsebini izvedbenih pravil iz odstavka 1, preden jih preuči odbor iz člena 22(1).

Člen 8

1. V primeru zbirk prostorskih podatkov, ki ustrezajo eni ali več temam, navedenim v prilogah I ali II, izvedbena pravila, določena v členu 7(1), izpolnjujejo pogoje iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena.

2. Izvedbena pravila urejajo naslednje vidike prostorskih podatkov:

- (a) rešitve, s katerimi bo poskrbljeno za nedvoumno označevanje prostorskih objektov, vanje pa bo mogoče ustrezno prenesti tudi označbe iz obstoječih nacionalnih sistemov in tako zagotoviti njihovo medopravilnost;

- (b) razmerje med prostorskimi objekti;

(c) glavne značilnosti in ustrezne večjezične slovarje, ki se ponavadi zahtevajo za politike, ki lahko vplivajo na okolje;

(d) informacije o časovni dimenziji podatkov;

(e) posodabljanje podatkov.

3. Namen izvedbenih pravil je zagotoviti doslednost med postavkami informacij, ki se nanašajo na isto lokacijo, ali med postavkami informacij, ki se nanašajo na isti objekt, predstavljen v različnih merilih.

4. Namen izvedbenih pravil je zagotoviti, da so informacije, izpeljane iz različnih zbirk prostorskih podatkov, primerljive glede vidikov iz člena 7(4) in odstavka 2 tega člena.

Člen 9

Izvedbena pravila, predvidena v členu 7(1), se sprejmejo v skladu z naslednjim časovnim razporedom:

(a) najpozneje do... (*) v primeru zbirk prostorskih podatkov, ki ustrezajo temam, navedenim v Prilogi I;

(b) najpozneje do... (**) v primeru zbirk prostorskih podatkov, ki ustrezajo temam, navedenim v prilogah II ali III.

Člen 10

1. Države članice zagotovijo, da so vse informacije, vključno s podatki, kodami in tehničnimi razvrstitvami, potrebnimi za skladnost z izvedbenimi pravili, predvidenimi v členu 7(1), dostopne javnim organom ali tretjim osebam v skladu s pogoji, ki ne omejujejo njihove uporabe za ta namen.

2. Za zagotovitev skladnosti tistih prostorskih podatkov, ki se nanašajo na geografski pojav, ki se nahaja na meji med dvema ali več državami članicami, se države članice, kjer je primerno, medsebojno dogovorijo o opisu in položaju teh skupnih pojavov.

POGLAVJE IV

OMREŽNE STORITVE

Člen 11

1. Države članice vzpostavijo in upravljajo omrežje naslednjih storitev za zbirke prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki, za katere so bili ustvarjeni metapodatki v skladu s to direktivo:

(*) Dve leti po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

(**) Pet let po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

(a) storitve iskanja, ki omogočajo iskanje zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki na podlagi vsebine ustreznih metapodatkov ter prikazovanje vsebine metapodatkov;

(b) storitve pregledovanja, ki omogočajo vsaj prikazovanje, krmarjenje, povečanje/pomanjšanje, panoramski pregled ali prekritje vidnih zbirk prostorskih podatkov ter prikazovanje napotkov in vseh ustreznih vsebin metapodatkov;

(c) storitve prenosa, ki omogočajo prenos izvodov zbirk ali delov zbirk prostorskih podatkov ter, kadar je izvedljivo, neposredni dostop;

(d) storitve preoblikovanja, ki omogočajo spreminjanje zbirk prostorskih podatkov z namenom doseganja medopravilnosti;

(e) storitve, ki omogočajo dostop do storitev v zvezi s prostorskimi podatki.

Te storitve upoštevajo ustrezne uporabniške zahteve ter so preproste za uporabo, so na voljo javnosti in dostopne prek interneta ali drugega ustreznega telekomunikacijskega sredstva.

2. Za namene storitev iz odstavka 1(a) se uporablja vsaj naslednja kombinacija iskalnih kriterijev:

(a) ključne besede;

(b) razvrstitev prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki;

(c) kakovost prostorskih podatkov, vključno s tem, ali so bili potrjeni;

(d) stopnja skladnosti z izvedbenimi pravili iz člena 7;

(e) geografska lokacija;

(f) pogoji za dostop do zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki ter za njihovo uporabo;

(g) javni organi, pristojni za vzpostavitev, upravljanje, vzdrževanje in distribucijo zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki.

3. Storitve preoblikovanja iz odstavka 1(d) se kombinirajo z drugimi storitvami iz navedenega odstavka tako, da se omogoči delovanje vseh teh storitev v skladu z izvedbenimi pravili, predvidenimi v členu 7(1).

Člen 12

Države članice zagotovijo, da javni organi dobijo tehnično možnost za povezavo svojih zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki z omrežjem iz člena 11(1). Ta storitev se na zahtevo da na voljo tudi tretjim osebam, katerih zbirke prostorskih podatkov in storitve v zvezi s prostorskimi podatki so v skladu z izvedbenimi pravili, ki določajo obveznosti zlasti glede metapodatkov, omrežnih storitev in medopravnosti.

Člen 13

1. Z odstopanjem od člena 11(1) te direktive lahko države članice omejijo javni dostop do zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki iz točk od (a) do (e) člena 11(1) ali do storitev e-trgovine iz člena 14(3), kadar bi tak dostop škodoval:

- (a) zaupnosti postopkov javnih organov, če tako zaupnost predvideva zakon;
- (b) mednarodnim odnosom, javni varnosti ali državni obrambi;
- (c) sodnemu postopku, možnosti katere koli osebe do poštnega sojenja ali možnosti javnega organa, da vodijo kazensko ali disciplinsko preiskavo;
- (d) zaupnosti poslovnih ali industrijskih informacij, kadar tako zaupnost predvideva nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti zaradi varovanja upravičenih gospodarskih interesov, vključno z javnim interesom pri ohranjanju zaupnosti statističnih podatkov in davčne tajnosti;
- (e) pravicam intelektualne lastnine;
- (f) zaupnosti osebnih podatkov in/ali kartotek, ki se nanašajo na fizično osebo, kadar ta oseba ni privolila v razkritje informacij javnosti, če tako zaupnost predvidevata nacionalna zakonodaja ali zakonodaja Skupnosti;
- (g) interesom ali varstvu katere koli osebe, ki je zahtevane informacije posredovala prostovoljno, ne da bi bila za to zakonsko obvezana ali bi bilo po zakonu mogoče to od nje zahtevati, razen če je ta oseba dala soglasje za razkritje zadevnih informacij;
- (h) varstvu okolja, na katerega se taka informacija nanaša, na primer o nahajališču redkih vrst.

2. Razlogi za omejitev dostopa, kakor je predvideno v odstavku 1, se razlagajo omejevalno, pri čemer se za vsak primer posebej upošteva javni interes, ki mu služi odobritev

dostopa. V vsakem posameznem primeru se javni interes, ki mu služi razkritje, primerja z interesom, ki mu služi omejevanje ali pogojevanje dostopa. Na podlagi odstavkov 1(a), (d), (f), (g) in (h) države članice ne smejo omejevati dostopa do informacij o emisijah v okolje.

Vendar pa v primerih, ko je odstavek 1(d) ali (f) osnova za omejitev dostopa, velja prvi pododstavek tega odstavka le, ko dostop iz odstavka 1 zadeva okoljske informacije, kakor so določene v členu 2(1) Direktive 2003/4/ES.

3. V tem okviru in za namene uporabe pododstavka 1(f) tega člena države članice zagotovijo, da se izpolnijo zahteve iz Direktive 95/46/ES.

Člen 14

1. Države članice zagotovijo, da:

- (a) so storitve iz točke (a) člena 11(1) dostopne javnosti brezplačno;
 - (b) so storitve iz točke (b) člena 11(1) praviloma dostopne javnosti brezplačno. Vendar pa države članice v primerih, ko so pristojbine in/ali licence bistven predpogoj za vzdrževanje zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki ali za trajnostno izpolnjevanje zahtev v okviru že obstoječe mednarodne infrastrukture za prostorske podatke, smejo uvesti pristojbine in/ali licence bodisi za osebe, ki zagotavljajo storitve javnosti bodisi, če tako odloči ponudnik storitev, za javnost samo.
2. Podatki, ki so na voljo prek storitev pregledovanja, navedenih v točki (b) člena 11(1), so lahko v obliki, ki preprečuje njihovo ponovno uporabo za komercialne namene.

3. Če javni organi zaračunavajo stroške za storitve iz točk (b), (c) ali (e) člena 11(1), države članice zagotovijo, da so na voljo storitve e-trgovine. Za te storitve se lahko uporabljajo izjava o omejitvi odgovornosti, klik-licenca, ali licenca.

Člen 15

1. Komisija vzpostavi in upravlja geoportal INSPIRE na ravni Skupnosti.

2. Države članice prek geoportala INSPIRE iz odstavka 1 Skupnosti ponudijo dostop do storitev iz člena 11(1). Države članice lahko ponudijo tudi dostop do navedenih storitev prek svojih lastnih točk dostopa.

Člen 16

Pravila za izvajanje tega poglavja se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 22(2) in določajo zlasti naslednje:

- (a) tehnične podrobnosti za storitve iz členov 11 in 12 ter minimalna merila za opravljanje teh storitev, ob upoštevanju obstoječih zahtev o poročanju ter priporočil, sprejetih v okviru okoljske zakonodaje Skupnosti, obstoječih storitev e-trgovine in tehnološkega napredka;
- (b) obveznosti iz člena 12.

POGLAVJE V

SOUPORABA PODATKOV

Člen 17

1. Vsaka država članica sprejme ukrepe za souporabo zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki med svojimi javnimi organi iz točke (9)(a) in (b) člena 3. Ti ukrepi tem javnim organom omogočajo dostop do zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki ter izmenjavo in uporabo teh zbirk in storitev za naloge javnega značaja, ki lahko vplivajo na okolje.

2. Ukrepi, predvideni v odstavku 1, izključujejo kakršne koli omejitve, ki bi s stališča uporabe utegnili povzročiti praktične ovire pri skupni uporabi zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki.

3. Določbe odstavka 2 javnim organom, ki zagotavljajo zbirke prostorskih podatkov in storitve v zvezi s prostorskimi podatki, ne preprečujejo, da bi jih na podlagi licence in za plačilo predajali javnim organom ali institucijam in organom Skupnosti, ki uporabljajo te zbirke prostorskih podatkov in storitve v zvezi s prostorskimi podatki.

4. Dogovori o souporabi zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki, predvidenih v odstavkih 1, 2 in 3, so na voljo javnim organom iz točk (9)(a) in (b) člena 3 drugih držav članic in institucijam in organom Skupnosti za namene opravljanja nalog javnega značaja, ki lahko vplivajo na okolje.

5. Dogovori o souporabi prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki, predvidenih v odstavkih 1, 2 in 3, so na podlagi vzajemnosti in enakosti na voljo ustanovam,

ustanovljenim z mednarodnimi sporazumi, katerih pogodbenice so Skupnost in države članice, za izvajanje nalog, ki lahko vplivajo na okolje.

6. Če so dogovori o souporabi zbirk prostorskih podatkov in z njimi povezanih storitev, predvidenih v odstavkih 1, 2 in 3, na voljo v skladu z odstavkoma 4 in 5, je te dogovore mogoče pospremiti z nacionalnimi zahtevami, ki pogojujejo njihovo uporabo.

7. Z odstopanjem od tega člena lahko države članice omejijo souporabo, kadar bi ogrozila sodni postopek, javno varnost, državno obrambo ali mednarodne odnose.

8. Brez poseganja v odstavek 3 države članice institucijam in organom Skupnosti zagotovijo dostop do zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki v skladu z usklajenimi pogoji. Izvedbena pravila, ki urejajo te pogoje, se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 22(2).

9. Ta člen ne vpliva na obstoj ali lastništvo pravic intelektualne lastnine organov javnega sektorja.

POGLAVJE VI

USKLAJEVANJE IN DOPOLNILNI UKREPI

Člen 18

Države članice določijo ustrezne strukture in mehanizme za usklajevanje prispevkov vseh, ki imajo interes glede infrastrukture za prostorske informacije.

Te strukture usklajujejo med drugim prispevke uporabnikov, proizvajalcev, ponudnikov storitev z dodano vrednostjo in usklajevalnih organov v zvezi z ugotavljanjem ustreznih naborov podatkov, uporabniških potreb, zagotavljanjem informacij o obstoječih praksah in zagotavljanjem povratnih informacij o izvajanju te direktive.

Člen 19

1. Komisija je odgovorna za usklajevanje INSPIRE na ravni Skupnosti, v ta namen pa ji pomagajo ustrezne organizacije in zlasti Evropska agencija za okolje.

2. Vsaka država članica določi točko za stike, običajno javni organ, pristojno za stike s Komisijo v zvezi s to direktivo.

Člen 20

Izvedbena pravila iz te direktive ustrezno upoštevajo standarde, ki so jih sprejeli evropski organi za standardizacijo v skladu s postopkom iz Direktive 98/34/ES, kakor tudi mednarodne standarde.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 21

1. Države članice spremljajo vzpostavitev in uporabo svojih infrastruktur za prostorske informacije. Komisiji in javnosti omogočijo stalen dostop do rezultatov tega spremljanja.
2. Najpozneje ... (*) države članice Komisiji pošljejo poročilo s kratkim opisom:
 - (a) načina usklajevanja ponudnikov javnega sektorja, uporabnikov naborov prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki ter posredniških organov, ter opisom odnosov s tretjimi osebami in opisom ureditve za zagotavljanje kakovosti, če je to izvedljivo;
 - (b) prispevka javnih organov ali tretjih oseb k delovanju in usklajevanju infrastrukture za prostorske informacije;
 - (c) informacij o uporabi infrastrukture za prostorske informacije;
 - (d) dogovorov o souporabi podatkov med javnimi organi;
 - (e) stroškov in ugodnosti izvajanja te direktive.
3. Vsaka tri leta, z začetkom najpozneje ... (**), države članice Komisiji pošljejo poročilo s posodobljenimi informacijami v zvezi s točkami iz odstavka 2.
4. Podrobna pravila za izvajanje tega člena se sprejmejo v skladu s postopkom iz člena 22(2).

Člen 22

1. Komisiji pomaga odbor.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 in 7 Sklepa 1999/468/ES ob upoštevanju določb člena 8 tega sklepa.

Obdobje iz člena 5(6) Sklepa 1999/468/ES je tri mesece.

3. Odbor sprejme svoj poslovnik.

Člen 23

Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predstavi poročilo o izvajanju te direktive, ki med drugim temelji na poročilih držav članic v skladu s členom 21(2) in (3), do ... (**), nato pa na vsakih šest let.

Poročilu se po potrebi priložijo predlogi za ukrepanje Skupnosti.

Člen 24

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, pred ... (*).

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila določb temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 25

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 26

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

...

Za Svet
Predsednik

...

(*) Tri leta po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

(**) Šest let po dnevu začetka veljavnosti te direktive

(***) Sedem let po dnevu začetka veljavnosti te direktive.

PRILOGA I

TEME PROSTORSKIH PODATKOV IZ ČLENOV 6(A), 8(1) IN 9(A)

1. Referenčni koordinatni sistemi

Sistemi za izključno navajanje prostorskih informacij v prostoru v obliki niza koordinat (x,y,z) in/ali širine in dolžine ter višine, ki temeljijo na horizontalnem in vertikalnem geodetskem podatku.

2. Geografska koordinatna mreža

Usklajena večločljivostna mreža s skupno točko izvora in standardizirano lokacijo ter velikostjo mrežnih celic.

3. Zemljepisna imena

Imena območij, regij, krajev, velemest, predmestij, mest ali zaselkov ali katera koli geografski ali topografski pojav javnega ali zgodovinskega pomena.

4. Upravne enote

Upravne enote za lokalno, regionalno in nacionalno upravo, ki razdeljujejo območja, na katerih države članice imajo in/ali izvajajo jurisdikcijo, ločene z upravnimi mejami.

5. Prometna omrežja

Cestna, železniška, zračna in vodna prometna omrežja ter z njimi povezana infrastruktura. Vključuje povezave med različnimi omrežji. Vključuje tudi vseevropsko prometno omrežje, kakor je določeno v Odločbi Evropskega parlamenta in Sveta št. 1692/96/ES z dne 23. julija 1996 o smernicah Skupnosti za razvoj vseevropskega prometnega omrežja ⁽¹⁾, in prihodnje preglede te odločbe.

6. Hidrografija

Hidrografski elementi, ki vključujejo morska območja ter vsa druga vodna telesa in z njimi povezane dele, vključno s povodji in porečji. Po potrebi v skladu z opredelitvami v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2000/60/ES z dne 23. oktobra 2000 o določitvi okvira za ukrepe Skupnosti na področju vodne politike ⁽²⁾ in v obliki omrežij.

7. Zavarovana območja

Področje, ki se določi ali upravlja v okviru mednarodnega prava in prava držav članic in Skupnosti z namenom, da se dosežejo posebni cilji ohranjanja.

⁽¹⁾ UL L 228, 9.9.1996, str. 1. Spremenjeno z UL L 201, 7.6.2004, str. 1).

⁽²⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 1. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Odločbo št. 2455/2001/ES (UL L 331, 15.12.2001, str. 1).

PRILOGA II

TEME PROSTORSKIH PODATKOV IZ ČLENOV 6(A), 8(1) IN 9(B)

1. Digitalni model višin
Digitalni model višin za kopensko, zaledenelo in oceansko površino. Vključuje nadmorske višine, batimetrijo in obalne mreže.
 2. Naslovi
Lokacija nepremičnin, ki temelji na identifikatorjih naslova, običajno z imenom ulice, hišno številko, poštno številko.
 3. Zemljiško katastrske parcele
Področja, ki jih opredeljujejo zemljiški kataster ali enakovredni registri.
 4. Pokrovnost tal
Fizični in biološki pojavi na zemeljski površini, vključno z umetnimi površinami, kmetijskimi območji, gozdovi, (pol-)naravnimi območji, mokrišči, vodnimi telesi.
 5. Ortofoto
Geolocirani slikovni podatki zemeljske površine iz satelita ali senzorjev v zraku.
 6. Geologija
Geologija je določena v skladu s sestavo in strukturo. Vključuje živo skalo, vodonosnike in geomorfologijo.
-

PRILOGA III

TEME PROSTORSKIH PODATKOV IZ ČLENOV 6(B) IN 9(B)

1. Statistični okoliši
Enote za širjenje ali uporabo statističnih podatkov.
2. Stavbe
Prostorska lega stavb.
3. Tla
Tla in sloji prsti pod površjem, določeni po debelini, teksturi, zgradbi in vsebnosti delcev in organskih snovi, kamnitosti, eroziji, po potrebi povprečni nagib in predvidene zmogljivosti vodnih zalog.
4. Namenska raba tal
Ozemlje, opredeljeno glede na svojo sedanjo in v prihodnje načrtovano funkcionalno razsežnost ali socialno-ekonomski namen (npr. stanovanjski, industrijski, trgovinski, kmetijski, gozdni, rekreacijski).
5. Zdravje in varnost prebivalstva
Geografska razporeditev pogostih patoloških pojavov (alergije, rakasta obolenja, obolenja dihalnih poti itd.), podatki o učinkih na zdravje (biološki označevalci, zmanjšana rodnost, epidemije) ali počutje ljudi (utrujenost, stres itd.), povezanih neposredno (onesnaženost zraka, kemikalije, tanjšanje ozonskega plašča, hrup itd.) ali posredno (hrana, genetsko spremenjeni organizmi itd.) s kakovostjo okolja.
6. Gospodarska javna infrastruktura
Vključuje komunalne naprave kot so kanalizacija, ravnanje z odpadki, oskrba z energijo in preskrba z vodo, upravne in socialne vladne službe kot so javne uprave, sedeži civilne zaščite, šole in bolnišnice.
7. Naprave in objekti za monitoring okolja
Nahajanje in delovanje naprav in objektov za spremljanje okolja vključuje opazovanje in merjenje emisij, stanja okolja in drugih parametrov ekosistema (biološka raznolikost, ekološki pogoji vegetacije itd.) s strani javnih organov ali v njihovem imenu.
8. Proizvodni in industrijski objekti in naprave
Območja za industrijsko proizvodnjo, vključno z obrati, ki jih zajema Direktiva 96/61/ES o celovitem preprečevanju in nadzoru onesaževanja ⁽¹⁾, ter objekti in napravami za odvzem vode, rudniki, skladišči.
9. Objekti in naprave za kmetijstvo in ribogojstvo
Kmetijska oprema ter proizvodni objekti in naprave (vključno z namakalnimi sistemi, rastlinjaki in hlevi).
10. Porazdelitev prebivalstva — demografski podatki
Geografska porazdelitev ljudi, vključno z značilnostmi populacije in ravnmi aktivnosti, razvrščenih po koordinatah, regiji, upravnih enoti ali drugi analitični enoti.
11. Območja upravljanja/zaprta območja/regulirana območja in poročevalske enote
Območja, ki se upravljajo, urejajo ali uporabljajo za poročanje na mednarodni, evropski, nacionalni, regionalni in lokalni ravni. Vključujejo odlagališča odpadkov, zaprta območja okrog virov pitne vode, cone, občutljive na nitrate, urejene plovne poti po morju ali velikih celinskih vodah, območja za odlaganje odpadkov, cone z omejitvijo hrupa, območja, kjer je potrebno dovoljenje za iskanje rud in rudarjenje, predele povodij, ustrezne poročevalske enote in območja upravljanja obalnih con.
12. Območja nevarnosti naravnih nesreč
Ranljiva območja, opredeljena glede na naravna tveganja (vsi atmosferski, hidrološki, seizmični, vulkanski pojavi in požari, ki zaradi svoje lokacije, resnosti in pogostosti lahko resno ogrozijo družbo), npr. poplave, zemeljski plazovi in pogrezanje tal, snežni plazovi, gozdni požari, potresi, vulkanski izbruhi.
13. Ozračje
Fizikalne razmere v atmosferi. Vključujejo prostorske podatke, ki temeljijo na merjenjih, vzorcih ali na kombinaciji le-teh, in merilne lokacije.

⁽¹⁾ UL L 257, 10.10.1996, str. 26. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 166/2006 (UL L 33, 4.2.2006, str. 1).

14. Meteorološke značilnosti
Vremenske razmere in njihova merjenja; padavine, temperatura, izhlapevanje, hitrost in smer vetra.
 15. Oceanogeografske značilnosti
Fizikalne razmere oceanov (tokovi, slanost, višina valov itd.).
 16. Morske regije
Fizikalne razmere morij in slanih vodnih teles, razdeljenih v regije in podregije s skupnimi značilnostmi.
 17. Biogeografske regije
Območja z relativno homogenimi ekološkimi razmerami s skupnimi značilnostmi.
 18. Habitati in biotopi
Geografska območja, za katera so značilne posebne ekološke razmere, procesi, struktura in funkcije, ki fizično omogočajo organizmom, da tam živijo. Vključujejo kopenska in vodna območja, ki se razlikujejo po geografskih, abiotskih in biotskih značilnostih, ne glede na to, ali so popolnoma naravna ali polnaravna.
 19. Porazdelitev vrst
Geografska porazdelitev pojavljanja živalskih in rastlinskih vrst, razvrščenih po koordinatah, regiji, upravni enoti ali drugi analitični enoti.
 20. Energetski viri
Energetski viri, vključno z ogljikovodiki, vodno energijo, bioenergijo, soncem, vetrom itd., kjer je to ustrezno vključno s podatki o globini/višini glede velikosti vira.
 21. Mineralni viri
Mineralni viri, vključno s kovinskimi rudami, industrijskimi mineralnimi surovinami itd. kjer je ustrezno, vključno s podatki o globini/višini glede velikosti vira.
-

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

Komisija je 26. julija 2004 Svetu predložila predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi infrastrukture za prostorske informacije v Skupnosti (INSPIRE). Predlog temelji na členu 175(1) Pogodbe.

Evropski parlament je mnenje sprejel na prvi obravnavi 7. junija 2005.

Odbor regij je 20. septembra 2004 sklenil, da ne bo podal mnenja.

Ekonomsko-socialni odbor je mnenje sprejel 9. februarja 2005.

Svet je 23. januarja 2006 sprejel skupno stališče v skladu s členom 251(2) Pogodbe.

II. CILJ

Predlagana direktiva oblikuje pravni okvir za vzpostavitev in delovanje infrastrukture za prostorske informacije v Evropi za namen oblikovanja, izvajanja, spremljanja in ocenjevanja politik Skupnosti na vseh ravneh in za zagotavljanje informacij za javnost.

Ključni cilj INSPIRE je zmanjšati ovire med javnimi organi pri souporabi podatkov, predvsem na področju okolja, in zagotoviti več in boljše prostorske podatke, ki so na voljo za oblikovanje politike Skupnosti in izvajanje politik Skupnosti v državah članicah, na vseh ravneh. INSPIRE se osredotoča na okoljsko politiko, vendar se lahko njena uporaba v prihodnosti razširi tudi na druga področja.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

Splošno

Skupno stališče dobesedno, delno ali idejno vključuje večino sprememb, ki jih je predlagal Evropski parlament po prvi obravnavi. Vsebuje zlasti spremembe prvotnega predloga Komisije, ki ponovno razvrščajo člene besedila, racionalizirajo opredelitve in pojasnjujejo področje uporabe. Vendar skupno stališče poleg sprememb, predvidenih v mnenju Evropskega parlamenta iz prve obravnave in v prvotnem predlogu Komisije, vsebuje številne druge spremembe. Skupno stališče:

- določa pogoje za dostop javnosti do zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki ter za souporabo podatkov med javnimi organi v okviru obstoječe zakonodaje Skupnosti,
- pojasnjuje možnost, da se od drugih javnih organov za uporabo zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki zahteva dovoljenje ali plačilo, in
- uvaja ukrepe za doseg ciljev Direktive na uravnotežen in bolj učinkovit način (racionalizacija predpisov za spremljanje in poročanje, analiza stroškov in koristi).

V nadaljevanju so opisane vsebinske spremembe.

Splošne določbe, opredelitve, področje uporabe (členi 1 do 4)

Skupno stališče ne upošteva spremembe 6 Evropskega parlamenta. Namen in področje uporabe iz člena 1 Direktive sta v skladu s prvotnim predlogom Komisije in njegovo pravno podlago. Besedilo skupnega stališča se ne sklicuje na „neposredni ali posredni“ vpliv na okolje, vendar pa to vprašanje obravnava dodatna uvodna izjava 4.

Svet se strinja z vsebino spremembe 7 Evropskega parlamenta in z njo povezane spremembe 2. Vendar je Svet sprejel mnenje Komisije, da bi bila vključitev obveznosti za institucije in organe Skupnosti v Direktivo zakonsko neustrezna.

Člen 2 navaja, da se bo Direktiva uporabljala brez poseganja v Direktivo 2003/4/ES o dostopu javnosti do informacij o okolju in Direktivo 2003/98/ES o ponovni uporabi informacij javnega sektorja.

Člen 3 uvaja dodatne opredelitve pojmov „medopravilnost“, „geoportal INSPIRE“ in omejuje področje uporabe opredelitve pojma „javni organ“.

Odstavki (2), (4), (5) in (6) člena 4 pojasnjujejo področje uporabe prostorskih podatkov, zajetih v Direktivi. Člen 4(7) omejuje obseg pristojnosti odbora pri prilagoditvi tém podatkov v prilogah.

Spremembi 9 in 10 nista bili sprejeti, saj Svet meni, da ne pojasnjujeta besedila.

Metapodatki, medopravilnost zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki (členi 5 do 10)

Sestavni deli metapodatkov in izvedbena pravila so pojasnjeni v členu 5 skupnega stališča. Časovni razpored za izdelavo metapodatkov iz člena 6 ustreza časovnemu razporedu iz spremembe 15 Evropskega parlamenta z upoštevanjem novega besedila člena 5(4) skupnega stališča.

Člen 7 uvaja dodatne pogoje za pripravo izvedbenih pravil, ki določajo tehnične ureditve za medopravilnost, zlasti upoštevanje stroškov in koristi, vključitev standardov in dejavnosti na mednarodni ravni in sklicevanje na obstoječa tehnična sredstva. Upoštevanje stroškov in koristi ter izvedljivosti je podprto s členom 7(2), ki od Komisije zahteva, da preden pripravi predloge izvedbenih pravil, opravi analizo stroškov in koristi. Posledice sprejetja teh pravil ne smejo biti prekomerni stroški v breme države članice. Člen 7(3) pojasnjuje prilagoditev na novo zbranih in drugih zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki.

V členu 8(2)(a) „skupne sisteme enotnih označb“ nadomešča besedilo „rešitve, s katerimi bo poskrbljeno za nedvoumno označevanje prostorskih objektov, vanje pa bo mogoče ustrezno prenesti tudi označbe iz obstoječih nacionalnih sistemov in tako zagotoviti njihovo medopravilnost“, s čimer se prepreči vsiljevanje določene tehnične rešitve.

Spremembe 13, 14, 16, 17, 18, 19, 21, 22 in 23 so bile v celoti ali deloma vključene v preoblikovano besedilo.

Sprememba 20 ni bila sprejeta na podlagi mnenja, da je sklicevanje na „neposredni vpliv na okolje“ preveč nejasno (glej člen 1).

Omrežne storitve (členi 11 do 16)

Razširjeni seznam razlogov za omejitve dostopa iz člena 13 se ujema s seznamom iz člena 4(2) Direktive 2003/4/ES o dostopu javnosti do informacij o okolju, da se zagotovi skladnosti pri izvajanju. Dodatni člen 13(3) zagotavlja, da je dostop javnosti do prostorskih podatkov skladen z Direktivo 95/46/ES o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov.

Skupno stališče v členu 14 državam članicam dovoljuje, da za storitve pregledovanja uvedejo pristojbine in/ali licence v primerih, ko je to potrebno za vzdrževanje zbirk prostorskih podatkov in storitev v zvezi s prostorskimi podatki ali za izpolnjevanje zahtev v okviru že obstoječe mednarodne infrastrukture za prostorske podatke.

Spremembe 24, 25, 26 in 27 so bile sprejete v preoblikovanem besedilu.

Souporaba podatkov (člen 17)

Člen 17 skupnega stališča pojasnjuje področje uporabe obveznosti glede souporabe podatkov med javnimi organi ene države članice, javnimi organi različnih držav članic, institucijami in organi Skupnosti in organi, ustanovljenimi z mednarodnimi sporazumi. Člen 17(2) skuša preprečiti praktične ovire s stališča uporabe (na primer, uslužbenec javnega organa uporablja podatke na službenem računalniku), člen 17(3) pa ponudnikom podatkov dopušča, da od javnih organom držav članic in organov Skupnosti zahtevajo plačilo, s čimer je zagotovljeno vzdrževanje kakovosti in veljavnosti podatkov. Če pride do zaračunavanja stroškov, se to zgodi na ravni javnih organov in ne ob uporabi. Člen 17(9) določa zaščito pravic intelektualne lastnine. Ta vprašanja obravnavajo tudi nove uvodne izjave 22, 23 in 24. Spremembo 28 obravnava uvodna izjava 21.

Sprememba 29 ni bila sprejeta zaradi nepotrebne razširitve zahtev glede souporabe podatkov.

Novo besedilo člena 17 presega spremembo 30.

Celotna zasnova prvotnega člena 24 — skupna izvedbena pravila za souporabo podatkov — (sprememba 32) je za Svet nesprejemljiva.

Usklajevanje in dopolnilni ukrepi, končne določbe (členi 18 do 26)

V členih 18 in 19(2) skupnega stališča ni posebnega poudarka glede porazdelitve pooblastil in odgovornosti v državah članicah v zvezi z njihovimi vključenimi strukturami (spremembe 33, 34 in 4), vendar Svet člena vseeno razume na tak način.

Z razliko od spremembe 37 novo besedilo člena 21 in dodatna uvodna izjava 31 skupnega stališča racionalizirata zahteve glede spremljanja in poročanja, navedene v Direktivi. Datum prenosa v členu 24 je preložen za krajši čas.

Spremembe 35, 36 in 38 so bile sprejete.

Priloge

Temu prostorskih podatkov „porazdelitev prometnih nesreč“, (sprememba 43, odstavek 6) in „telekomunikacije“ (sprememba 44, odstavek 7) nista vključeni v skupno stališče, ker nista povezani z namenom INSPIRE.

Sprememba 47 je bila delno sprejeta v odstavku 11 Priloge III.

Spremembe 39, 40, 41, 42, 45, 46, 48 in 49 so bile sprejete.

IV. SKLEP

Namen sprememb, ki jih je v predlog Komisije vnesel Svet, je zagotoviti skladnost z obstoječo zakonodajo Skupnosti in trajnostno zbiranje podatkov. Kljub tem spremembam je skupno stališče Sveta v skladu z večino sprememb Evropskega parlamenta in predstavlja dobro osnovo za nadaljnja pogajanja.

SKUPNO STALIŠČE (ES) št. 6/2006,**ki ga je sprejel Svet dne 10. marca 2006****z namenom sprejetja Direktive Evropskega parlamenta in Sveta o uresničevanju načela enakih možnosti ter enakega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in poklicnem delu (preoblikovano)**

(2006/C 126 E/03)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA —

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, zlasti člena 141(3) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu s postopkom iz člena 251 Pogodbe ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Direktiva Sveta 76/207/EGS z dne 9. februarja 1976 o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev ⁽³⁾ in Direktiva Sveta 86/378/EGS z dne 24. julija 1986 o izvajanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v poklicnih sistemih socialne varnosti ⁽⁴⁾ sta bili bistveno spremenjeni ⁽⁵⁾. Tudi Direktiva Sveta 75/117/EGS z dne 10. februarja 1975 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z uporabo načela enakega plačila za moške in ženske ⁽⁶⁾ in Direktiva Sveta 97/80/ES z dne 15. decembra 1997 o dokaznem bremenu v primerih diskriminacije zaradi spola ⁽⁷⁾ vsebujeta določbe, katerih namen je uresničevanje načela enakega obravnavanja moških in žensk. Ker se te direktive spet spreminjajo, je treba zadevne določbe zaradi jasnosti in združitve temeljnih določb na tem področju preoblikovati v eno besedilo, kakor tudi da bi se upošteval razvoj, ki izhaja iz sodne prakse Sodišča Evropskih skupnosti (v nadaljnjem besedilu „Sodišče“).

(2) V skladu s členoma 2 in 3(2) Pogodbe ter sodno prakso Sodišča je enakost moških in žensk temeljno načelo prava Skupnosti. Iz navedenih členov Pogodbe izhaja, da je načelo enakosti moških in žensk „naloga“ in „cilj“ Skupnosti, ki ji nalaga pozitivno obveznost spodbujanja tega načela pri vseh njenih dejavnostih.

(3) Sodišče je ugotovilo, da se področje uporabe načela enakega obravnavanja moških in žensk ne more omejiti na prepoved diskriminacije, ki temelji na dejstvu, da je oseba enega ali drugega spola. Zaradi namena in narave pravic, ki naj bi jih to načelo ščitilo, se uporablja tudi za diskriminacijo, ki izhaja iz spremembe spola osebe.

(4) S členom 141(3) Pogodbe je določena posebna pravna podlaga za sprejemanje ukrepov Skupnosti za zagotovitev uporabe načela enakih možnosti in enakega obravnavanja na področju zaposlovanja in poklica, vključno z načelom enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti.

(5) Tudi s členoma 21 in 23 Listine o temeljnih pravicah Evropske unije je prepovedana vsaka diskriminacija zaradi spola ter je zagotovljena pravica do enakega obravnavanja moških in žensk na vseh področjih, vključno z zaposlovanjem, delom in plačilom.

(6) Nadlegovanje in spolno nadlegovanje sta v nasprotju z načelom enakega obravnavanja moških in žensk ter pomenita diskriminacijo zaradi spola za namene te direktive. Te oblike diskriminacije ne obstajajo le na delovnem mestu, temveč tudi v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnim usposabljanjem in napredovanjem. Zaradi tega bi morale biti prepovedane in zanje predvidene učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni.

(7) V tem smislu je treba delodajalce in tiste, ki so odgovorni za poklicno usposabljanje, spodbuditi, naj sprejmejo ukrepe za boj proti vsem oblikam diskriminacije zaradi spola in zlasti naj v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso sprejmejo preventivne ukrepe proti nadlegovanju in spolnemu nadlegovanju na delovnem mestu ter pri dostopu do zaposlitve, poklicnem usposabljanju in napredovanju.

⁽¹⁾ UL C 157, 28.6.2005, str. 83.

⁽²⁾ Mnenje Evropskega parlamenta z dne 6. julija 2005 (še ni objavljeno v Uradnem listu), Skupno stališče Sveta z dne 10. marca 2006 in Stališče Evropskega parlamenta z dne ... (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ UL L 39, 14.2.1976, str. 40. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo Evropskega parlamenta in Sveta 2002/73/ES (UL L 269, 5.10.2002, str. 15).

⁽⁴⁾ UL L 225, 12.8.1986, str. 40. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 96/97/ES (UL L 46, 17.2.1997, str. 20).

⁽⁵⁾ Glej del A Priloge I.

⁽⁶⁾ UL L 45, 19.2.1975, str. 19.

⁽⁷⁾ UL L 14, 20.1.1998, str. 6. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/52/ES (UL L 205, 22.7.1998, str. 66).

- (8) Načelo enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti, kakor je določeno v členu 141 Pogodbe in potrjeno z ustaljeno sodno prakso Sodišča, predstavlja pomemben vidik načela enakega obravnavanja moških in žensk ter bistven in nepogrešljiv del pravnega reda Skupnosti, vključno s sodno prakso Sodišča na področju diskriminacije zaradi spola. Zaradi tega je primerno omogočiti njegovo nadaljnje uresničevanje.
- (9) V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je za ugotovitev, ali delavci opravljajo enako delo ali delo enake vrednosti, treba določiti, ali se za te delavce ob upoštevanju vrste dejavnikov, vključno z naravo dela in usposabljanjem ter delovnimi pogoji, lahko šteje, da se nahajajo v primerljivih okoliščinah.
- (10) Sodišče je odločilo, da v določenih okoliščinah načelo enakega plačila ni omejeno samo na okoliščine, v katerih moški in ženske delajo za istega delodajalca.
- (11) Države članice bi si morale v sodelovanju s socialnimi partnerji še naprej prizadevati za rešitev problema razlik v plači med spoloma in izrazite segregacije zaradi spola na trgu delovne sile s pomočjo ureditev o gibljivem delovnem času, ki bi moškim in ženskam omogočile uspešnejšo uskladitev družinskih in poklicnih obveznosti. To bi lahko vključevalo tudi ustrezne ureditve o starševskem dopustu, ki bi jih lahko koristila oba starša, kot tudi zagotavljanje dostopnega in finančno ugodnega otroškega varstva ter oskrbe za vzdrževane družinske člane.
- (12) Sprejeti je treba posebne ukrepe za zagotovitev uresničevanja načela enakega obravnavanja v poklicnih sistemih socialne varnosti in jasneje opredeliti njegovo področje uporabe.
- (13) V sodbi z dne 17. maja 1990 v zadevi 262/88⁽¹⁾ je Sodišče odločilo, da so vse oblike poklicnih pokojnin sestavni del plačila v smislu člena 141 Pogodbe.
- (14) Čeprav pojem plačila v smislu člena 141 Pogodbe ne vključuje prejemkov za socialno varnost, je zdaj jasno opredeljeno, da spada pokojninska shema za javne uslužbence v okvir načela enakega plačila, če se prejemki iz sheme izplačujejo delavcu na podlagi delovnega razmerja z delodajalcem javnega sektorja, ne glede na dejstvo, da je taka shema del splošnega zakonsko predpisanega sistema. V skladu s sodbami Sodišča v zadevah C-7/93⁽²⁾ in C-351/00⁽³⁾ je ta pogoj izpolnjen, če se pokojninska shema nanaša na posebno kategorijo delavcev in so prejemki na podlagi pravic iz sheme neposredno povezani z delovno dobo ter se izračunavajo na podlagi zadnje plače javnega uslužbenca. Zaradi jasnosti je torej primerno, da se s tem v zvezi sprejme posebna določba.
- (15) Sodišče je potrdilo, da so prispevki zaposlenih moških in žensk v pokojninsko shemo z vnaprej določenimi prejemki zajeti s členom 141 Pogodbe, vendar prispevkov, ki niso enaki in jih delodajalci plačujejo v naložbene pokojninske sheme z vnaprej določenimi prejemki zaradi uporabe aktuarskih faktorjev, ki se razlikujejo glede na spol, ni mogoče ocenjevati v okviru iste določbe.
- (16) Tako so lahko na primer pri naložbenih pokojninskih shemah z vnaprej določenimi prejemki nekateri elementi, kot so pretvorba dela redne pokojnine v kapital, prenos pokojninskih pravic, pokojnina za preživele družinske člane, izplačljiva vzdrževancu v zameno za odstop dela pokojnine, ali znižana pokojnina, kadar se delavec odloči za predčasno upokožitev, neenaki, kadar ob izvajanju financiranja sheme različni zneski izhajajo iz uporabe aktuarskih faktorjev glede na spol.
- (17) Ugotovljeno je, da se dajatve, ki se plačujejo na podlagi poklicnih sistemov socialne varnosti, ne štejejo za prejemke iz dela, če se nanašajo na zaposlitve pred 17. majem 1990, razen če so delavci ali osebe, ki jih zahtevajo, začele sodni postopek ali vložile podobno zahtevo v skladu z nacionalno zakonodajo, ki se je uporabljala pred tem datumom. Zato je treba uresničevanje načela enakega obravnavanja ustrezno omejiti.
- (18) V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča Barberjev protokol⁽⁴⁾ ne vpliva na pravico do vključitve v poklicno pokojninsko shemo in se časovna omejitev učinkov sodbe v zadevi 262/88 ne uporablja za pravico do vključitve v poklicno pokojninsko shemo. Sodišče je tudi razsodilo, da se lahko za delavce, ki uveljavljajo pravico do vključitve v poklicno pokojninsko shemo, uporabijo nacionalni predpisi glede rokov za začetek postopkov po nacionalni zakonodaji, pod pogojem, da za tovrstne postopke niso manj ugodni kot za podobne domače

⁽¹⁾ C-262/88: *Barber proti Guardian Royal Exchange Assurance Group* (1990 ECR I-1889).

⁽²⁾ C-7/93: *Bestuur van het Algemeen Burgerlijk Pensioenfonds v G. A. Beune* (1994 ECR I-4471).

⁽³⁾ C-351/00: *Pirkko Niemi* (2002, ECR I-7007).

⁽⁴⁾ Protokol 17 o členu 141 Pogodbe o ustanovitvi Evropskih skupnosti (1992).

postopke in da v praksi ne onemogočajo uveljavljanja pravic, dodeljenih s pravom Skupnosti. Sodišče je prav tako izpostavilo dejstvo, da lahko delavci retroaktivno zahtevajo vključitev v poklicno pokojninsko shemo, vendar jim s tem ni dovoljeno, da bi se izognili plačilu prispevkov za zadevno obdobje članstva.

- (19) Zagotavljanje enakega dostopa do zaposlitve in poklicnega usposabljanja zaradi zaposlitve, je temelj uresničevanja načela enakega obravnavanja moških in žensk na področju zaposlovanja in poklicnega dela. Izjeme v zvezi s tem načelom morajo biti zato omejene na tiste poklicne dejavnosti, ki zahtevajo zaposlitev osebe določenega spola zaradi narave dejavnosti, ali okoliščin, v katerih se dejavnosti izvajajo, pod pogojem, da je zadani cilj zakonit in skladen z načelom sorazmernosti.
- (20) Ta direktiva ne posega v svobodo združevanja, vključno s pravico vsake osebe, da za zaščito svojih interesov ustanavlja sindikate in se v njih včlani. Ukrepi v smislu člena 141(4) Pogodbe lahko vključujejo članstvo ali nadaljevanje dejavnosti organizacij ali sindikatov, katerih glavni cilj je uveljavljanje načela enakega obravnavanja moških in žensk v praksi.
- (21) Prepoved diskriminacije ne sme posegati v ohranjanje ali sprejemanje ukrepov, namenjenih preprečevanju ali nadomestilu za prikrajšanost skupine oseb istega spola. Takšni ukrepi dovoljujejo organizacije oseb enega spola, kadar je njihov glavni cilj spodbujanje posebnih potreb teh oseb in spodbujanje enakosti moških in žensk.
- (22) Da bi se v skladu s členom 141(4) Pogodbe zagotovila dejanska popolna enakost moških in žensk v poklicnem življenju, načelo enakega obravnavanja državam članicam ne preprečuje ohranjanja ali sprejemanja ukrepov, ki omogočajo posebne prednosti, s katerimi bi se manj zastopanemu spolu olajšalo opravljanje poklicne dejavnosti oziroma preprečilo ali nadomestilo prikrajšanost v poklicnih karierah. Glede na trenutni položaj in ob upoštevanju Deklaracije št. 28 k Amsterdamski pogodbi bi si morale države članice najprej prizadevati za izboljšanje položaja žensk v poklicnem življenju.
- (23) Iz sodne prakse Sodišča jasno izhaja, da je neugodno obravnavanje ženske, ki je povezano z nosečnostjo ali materinstvom, neposredna diskriminacija zaradi spola. Zato je treba tako obravnavanje izrecno vključiti v to direktivo.
- (24) Sodišče dosledno priznava zakonitost, glede na načelo enakega obravnavanja, zaščite biološkega stanja ženske med nosečnostjo in materinstvom ter uvedbe ukrepov za varstvo nosečnosti kot sredstva za doseganje dejanske enakosti. Ta direktiva torej ne posega v Direktivo Sveta 92/85/EGS z dne 19. oktobra 1992 o uvedbi ukrepov za spodbujanje izboljšav na področju varnosti in zdravja pri

delu nosečih delavk in delavk, ki so pred kratkim rodile ali dojiijo ⁽¹⁾. Ta direktiva nadalje ne posega v Direktivo Sveta 96/34/ES z dne 3. junija 1996 o okvirnem sporazumu o starševskem dopustu, sklenjenem med UNICE, CEEP in ETUC ⁽²⁾.

- (25) Zaradi jasnosti je primerno sprejeti izrecno določbo za varstvo pravic iz delovnega razmerja za ženske, ki so na porodniškem dopustu, zlasti za njihovo pravico do vrnitve na isto ali enakovredno delovno mesto, brez škodljivih posledic za njihove delovne pogoje zaradi koriščenja takega dopusta, ter pravico do vseh izboljšav delovnih pogojev, do katerih bi bile upravičene med svojo odsotnostjo.
- (26) V Resoluciji Sveta in ministrov za delo in socialno politiko, ki so se sestali v okviru Sveta, z dne 29. junija 2000, o uravnoteženi udeležbi žensk in moških v družinskem in poklicnem življenju ⁽³⁾ so bile države članice povabljenе k razmisleku o preučitvi možnosti, da v svojem pravnem sistemu moškim delavcem priznajo individualno in neprenosljivo pravico do očetovskega dopusta, ob ohranitvi njihovih pravic iz delovnega razmerja.
- (27) Podobno velja, če države članice priznavajo moškim in ženskam individualno in neprenosljivo pravico do dopusta po posvojitvi otroka. Države članice določijo, ali se prizna takšna pravica za očetovski in/ali posvojiteljski dopust ali ne, ter določijo tudi pogoje, razen odpuščanja in vrnitve na delo, ki niso zajeti s to direktivo.
- (28) Zaradi učinkovitega uresničevanja načela enakega obravnavanja morajo države članice uvesti ustrezne postopke.
- (29) Določba o ustreznih sodnih ali upravnih postopkih za izvrševanje obveznosti, ki jih nalaga ta direktiva, je temeljnega pomena za učinkovito uresničevanje načela enakega obravnavanja.
- (30) Pomembno vlogo pri zagotavljanju učinkovitega uresničevanja načela enakega obravnavanja ima sprejetje pravil o dokaznem bremenu. Kakor je to izreklo Sodišče, je treba torej sprejeti določbo, ki bo omogočala, da se dokazno breme prenese na toženo stranko, kadar gre za očiten primer domnevne diskriminacije, razen v zvezi s postopki, v katerih mora sodišče ali drugi pristojni

⁽¹⁾ UL L 348, 28.11.1992, str. 1.

⁽²⁾ UL L 145, 19.6.1996, str. 4. Direktiva, kakor je bila spremenjena z Direktivo 97/75/ES (UL L 10, 16.1.1998, str. 24).

⁽³⁾ UL C 218, 31.7.2000, str. 5.

- nacionalni organ raziskati dejstva. Vendar pa je treba pojasniti, da presoja dejstev, na podlagi katerih se lahko domneva o neposredni ali posredni diskriminaciji, ostaja v pristojnosti nacionalnega organa v skladu z nacionalno zakonodajo ali prakso. Poleg tega naj bi države članice v kateri koli ustrezni fazi postopka uvedle dokazna pravila, ki so ugodnejša za tožeče stranke.
- (31) Zaradi nadaljnega izboljšanja ravni varstva, ki jo nudi ta direktiva, bi morala imeti združenja, organizacije in druge pravne osebe tudi pravico do sodelovanja v postopkih na način, ki ga določijo države članice, bodisi v imenu tožeče stranke bodisi v njeno podporo, brez poseganja v nacionalna postopkovna pravila glede zastopanja in obrambe.
- (32) Glede na dejstvo, da je pravica do učinkovitega pravnega varstva ena temeljnih pravic, je primerno, da se delavcem zagotovi nadaljevanje takega varstva tudi po tem, ko je razmerje, iz katerega izhaja domnevna kršitev načela enakega obravnavanja, končano. Delavec, ki brani osebo, ki je varovana na podlagi te direktive, oziroma je priča takšni osebi, je upravičen do enakega varstva.
- (33) Sodišče je jasno ugotovilo, da mora biti za zagotovitev dejanske učinkovitosti načela enakega obravnavanja za vsako kršitev dodeljena ustrezna odškodnina glede na utrpeljeno škodo. Zato je primerno, da se izključi vnaprejšnja določitev vsake zgornje meje take odškodnine, razen če delodajalec lahko dokaže, da je edina škoda, ki jo je tožeča stranka utrpela zaradi diskriminacije v smislu te direktive, zavrnitev upoštevanja njene/njegove prijave za delovno mesto.
- (34) Za učinkovitejše uresničevanje načela enakega obravnavanja morajo države članice spodbujati dialog med socialnimi partnerji in v okviru nacionalne prakse, z nevladnimi organizacijami.
- (35) Države članice morajo zagotoviti učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazni za kršitve obveznosti iz te direktive.
- (36) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči ciljev te direktive in jih je torej lažje doseči na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je določeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti iz istega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseg te ciljev.
- (37) Za boljše razumevanje različnega obravnavanja moških in žensk pri zaposlovanju in delu bi bilo treba še naprej pripravljati, analizirati in na ustreznih ravneh dati na razpolago statistike, razčlenjene po spolu.
- (38) Enako obravnavanje moških in žensk pri zaposlovanju in delu ne more biti omejeno na zakonodajne ukrepe. Nasprotno, Evropska unija in države članice bi morale še naprej spodbujati ozaveščanje javnosti glede problema diskriminacije pri plačah in si prizadevati za spremembo ravnanj ter pri tem v čim večjem možnem obsegu vključiti vse zainteresirane strani v javni in zasebni sferi. Pri tem lahko igra pomembno vlogo dialog med socialnimi partnerji.
- (39) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo je treba omejiti na tiste določbe, ki v primerjavi s prejšnjimi direktivami pomenijo vsebinsko spremembo. Obveznost prenosa vsebinsko nespremenjenih določb izhaja iz prejšnjih direktiv.
- (40) Ta direktiva ne sme posegati v obveznosti držav članic, ki se nanašajo na časovne roke za prenos v nacionalno zakonodajo in uporabo direktiv iz Priloge I, del B.
- (41) V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje⁽¹⁾ države članice za svoje potrebe in v interesu Skupnosti izdelajo in objavijo lastne tabele, ki naj, kolikor je to mogoče, prikažejo primerjavo med to direktivo in ukrepi za njen prenos v nacionalno zakonodajo —

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

NASLOV I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen

Namen te direktive je zagotoviti uresničevanje načela enakih možnosti in enakega obravnavanja moških in žensk na področju zaposlovanja in poklicnega dela.

V ta namen vsebuje določbe za uresničevanje načela enakega obravnavanja v zvezi:

- (a) z dostopom do zaposlitve, vključno z napredovanjem in dostopom do poklicnega usposabljanja;
- (b) z delovnimi pogoji, vključno s plačilom;
- (c) s poklicnimi sistemi socialne varnosti.

Vsebuje tudi določbe za zagotovitev večje učinkovitosti takšnega uresničevanja z določitvijo ustreznih postopkov.

⁽¹⁾ UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

Člen 2

Opredelitve pojmov

1. Za namene te direktive se uporabljajo naslednje opredelitve:

- (a) „neposredna diskriminacija“: kadar se ena oseba zaradi spola obravnava manj ugodno, kakor se obravnava, se je obravnavala ali bi se obravnavala oseba drugega spola v primerljivi situaciji;
- (b) „posredna diskriminacija“: kadar bi bile zaradi navidezno nevtralnega predpisa, merila ali prakse osebe enega spola v posebej neugodnem položaju v primerjavi z osebami drugega spola, razen če ta predpis, merilo ali praksa objektivno temelji na zakonitem cilju in so sredstva za doseganje tega cilja ustrezna in potrebna;
- (c) „nadlegovanje“: kadar ima neželjeno vedenje, povezano s spolom osebe, učinek ali namen prizadeti dostojanstvo osebe in ustvariti zastrašujoče, sovražno, ponižujoče, sramotilno ali žaljivo okolje;
- (d) „spolno nadlegovanje“: kadar ima kakršna koli oblika neželene verbalnega, neverbalnega ali fizičnega vedenja spolne narave učinek ali namen prizadeti dostojanstvo osebe, zlasti kadar gre za ustvarjanje zastrašujočega, sovražnega, ponižujočega, sramotilnega ali žaljivega okolja;
- (e) „plačilo“: običajna osnovna ali minimalna plača in vsa druga plačila, bodisi v denarju bodisi v naravi, ki jih delavec prejme, neposredno ali posredno, zaradi svoje zaposlitve, od delodajalca;
- (f) „poklicni sistemi socialne varnosti“: sistemi, ki jih ne ureja Direktiva Sveta 79/7/EGS z dne 19. decembra 1978 o postopnem izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zadevah socialne varnosti⁽¹⁾ in katerih namen je delavcem, bodisi zaposlenim bodisi samozaposlenim, v delovni organizaciji ali skupini delovnih organizacij, v gospodarski dejavnosti, v poklicnem sektorju ali skupini sektorjev zagotoviti pravice, ki dopolnjujejo pravice iz obveznega sistema socialne varnosti ali jih nadomeščajo, ne glede na to, ali je vključen v te sisteme obvezna ali prostovoljna.

2. Za namene te direktive diskriminacija vključuje:

- (a) nadlegovanje in spolno nadlegovanje kot tudi vsako manj ugodno obravnavanje osebe zaradi zavrnitve ali dopuščanja takega vedenja;
- (b) navodilo, naj se osebe diskriminirajo zaradi spola;
- (c) kakršno koli manj ugodno obravnavanje žensk, ki je povezano z nosečnostjo ali s porodniškim dopustom v smislu Direktive 92/85/EGS.

⁽¹⁾ UL L 6, 10.1.1979, str. 24.

Člen 3

Pozitivni ukrepi

Države članice lahko ohranijo ali sprejmejo ukrepe v smislu člena 141(4) Pogodbe za dejansko zagotovitev polne enakosti moških in žensk v poklicnem življenju.

NASLOV II

POSEBNE DOLOČBE**Poglavje 1***Enako plačilo*

Člen 4

Prepoved diskriminacije

Za enako delo ali za delo enake vrednosti se odpravi neposredna in posredna diskriminacija zaradi spola glede vseh vidikov in pogojev plačila.

Še zlasti kadar se za določanje plačila uporablja sistem razvrstitve delovnih mest, ta sistem temelji na enakih merilih za moške in ženske ter je oblikovan tako, da izključuje vsakršno diskriminacijo zaradi spola.

Poglavje 2*Enako obravnavanje v poklicnih sistemih socialne varnosti*

Člen 5

Prepoved diskriminacije

Brez poseganja v člen 4, v poklicnih sistemih socialne varnosti ne sme biti nobene neposredne ali posredne diskriminacije zaradi spola, zlasti glede:

- (a) obsega takih sistemov in pogojev za dostop do njih;
- (b) obveznosti v zvezi s prispevki in izračunavanjem prispevkov;
- (c) izračunavanja prejemkov, vključno z dodatnimi prejemki, ki se plačujejo za zakonskega partnerja ali vzdrževane družinske člane, ter pogojev v zvezi s trajanjem in ohranitvijo upravičenosti do prejemkov.

Člen 6

Področje uporabe glede na osebe

To poglavje se uporablja za delovno aktivno prebivalstvo, vključno s samozaposlenimi osebami, za osebe, katerih delo je prekinjeno zaradi bolezni, materinstva, nesreče ali neprosto-voljne brezposelnosti, iskalce zaposlitve ter za upokojene delavce in delavce invalide ter za njihove upravičence v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali prakso.

Člen 7

Področje uporabe glede na vsebino

1. To poglavje se uporablja za:
 - (a) poklicne sisteme socialne varnosti, ki zagotavljajo varstvo pred naslednjimi tveganji:
 - (i) boleznijo,
 - (ii) invalidnostjo,
 - (iii) starostjo, vključno s predčasno upokojitvijo,
 - (iv) nesrečami pri delu in poklicnimi boleznimi,
 - (v) brezposelnostjo;
 - (b) poklicne sisteme socialne varnosti, ki zagotavljajo druge socialne pravice kot prejemke v denarju ali v naravi, še zlasti pokojnine preživelih družinskih članov in družinske prejemke, če prejemki te vrste predstavljajo plačilo, ki ga delodajalec izplača delavcu na podlagi njegove zaposlitve.
2. To poglavje se uporablja tudi za pokojninske sheme za posebno kategorijo delavcev, kot so javni uslužbenci, če se prejemki iz sheme izplačujejo delavcu na podlagi delovnega razmerja z delodajalcem javnega sektorja. Dejstvo, da je taka shema del splošnega, zakonsko predpisanega sistema, s tem v zvezi nima vpliva.

Člen 8

Izjeme od vsebinskega področja uporabe

1. To poglavje se ne uporablja za:
 - (a) individualne pogodbe samozaposlenih oseb;
 - (b) sisteme s samo enim članom za samozaposlene osebe;
 - (c) zavarovalne pogodbe, v katerih delodajalec ni pogodbeni stranka, v primeru delavcev;
 - (d) neobvezne klavzule poklicnih sistemov socialne varnosti, ki se članom ponudijo individualno in jim zagotavljajo:
 - (i) dodatne pravice;
 - (ii) ali izbiro datuma začetka prejemanja običajnih prejemkov iz pravic za samozaposlene osebe ali izbiro med različnimi pravicami;
 - (e) poklicne sisteme socialne varnosti, kolikor se prejemki iz pravic financirajo iz prispevkov, ki jih delavci plačajo prostovoljno.
2. To poglavje delodajalcu ne preprečuje, da osebam z dopolnjeno upokojitveno starostjo za pridobitev pokojnine iz

poklicnega sistema socialne varnosti, ki še niso dopolnile upokojitvene starosti za obvezno starostno pokojnino, dodeli dodatek k pokojnini, ki celotni znesek izplačil tem osebam izenačuje ali čim bolj približa znesku izplačanemu osebam drugega spola v enakih okoliščinah, ki so že dopolnile zakonsko določeno upokojitveno starost, dokler osebe, ki prejemajo dodatek, ne dopolnijo zakonsko določene upokojitvene starosti.

Člen 9

Primeri diskriminacije

1. Določbe v nasprotju z načelom enakega obravnavanja so tiste, ki neposredno ali posredno temeljijo na spolu, in sicer pri:
 - (a) določanju oseb, ki se lahko vključijo v poklicni sistem socialne varnosti;
 - (b) določanju obvezne ali prostovoljne vključitve v poklicni sistem socialne varnosti;
 - (c) določanju različnih pravil glede starosti za vključitev v sistem, najkrajše delovne dobe ali članstva v sistemu, ki se zahteva za pridobitev pravic;
 - (d) določanju različnih pravil, razen kakor je določeno v točkah (h) in (j), za povračilo prispevkov, kadar delavec izstopi iz sistema, ne da bi izpolnil pogoje za odlog pravice do dolgoročnih prejemkov;
 - (e) določanju različnih pogojev za pridobitev pravic ali za omejevanje teh pravic za delavce enega ali drugega spola;
 - (f) določanju različnih upokojitvenih starosti;
 - (g) začasni ustavitvi ohranitve ali pridobivanja pravic na podlagi zakonov ali sporazumov, za katere plačuje delodajalec, med porodniškim dopustom ali dopustom iz družinskih razlogov;
 - (h) določanju različnih ravni pravic, razen kolikor so nujne zaradi upoštevanja aktuarskih faktorjev za izračune, ki se razlikujejo glede na spol pri shemah z vnaprej določenimi prispevki; pri naložbenih shemah z vnaprej določenimi prejemki so nekateri elementi lahko različni, kadar ob izvajanju financiranja sheme različni zneski izhajajo iz uporabe aktuarskih faktorjev glede na spol;
 - (i) določanju različnih ravni prispevkov delavcev;
 - (j) določanju različnih ravni prispevkov delodajalcev, razen:
 - (i) pri shemah z vnaprej določenimi prispevki, če je namen izravnati ali čim bolj izenačiti znesek končnih prejemkov obeh spolov,

- (ii) pri naložbenih shemah z vnaprej določenimi prejemki, v katerih so prispevki delodajalca namenjeni zagotavljanju zadostnih sredstev za pokrivanje stroškov določenih prejemkov,
- (k) določanju različnih standardov ali standardov, ki se uporabljajo le za delavce enega spola, razen kakor je določeno v točkah (h) in (j), glede jamstva ali ohranitve upravičenosti do odloženih prejemkov, ko delavec izstopi iz sistema.

2. Kadar ima upravljalski organ sistema diskrecijsko pravico glede dodelitve pravic iz tega poglavja, upošteva načelo enakega obravnavanja.

Člen 10

Izvajanje v zvezi s samozaposlenimi osebami

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da so določbe poklicnih sistemov socialne varnosti za samozaposlene osebe, ki so v nasprotju z načelom enakega obravnavanja, revidirane, najpozneje do 1. januarja 1993, ali v državah članicah, ki so pristopile po tem datumu, do datuma začetka uporabe Direktive 86/378/EGS na njihovem ozemlju.
2. To poglavje ne preprečuje, da za pravice in obveznosti, ki izhajajo iz vključenosti samozaposlenih oseb v poklicni sistem socialne varnosti, preden je bil revidiran, še naprej veljajo določbe sistema, ki so veljale v tistem obdobju.

Člen 11

Možnost odloga v zvezi s samozaposlenimi osebami

Glede poklicnih sistemov socialne varnosti za samozaposlene osebe lahko države članice odložijo obvezno uporabo načela enakega obravnavanja v zvezi:

- (a) z določitvijo upokojitvene starosti za upokožitev ali dodelitev starostne pokojnine in možnimi posledicami za druge pravice:
- (i) bodisi do datuma, ko bo v zakonsko predpisanih sistemih dosežena taka enakost;
 - (ii) bodisi najpozneje do takrat, ko je taka enakost predpisana z direktivo;
- (b) s pokojninami preživelih družinskih članov, dokler zakonodaja Skupnosti glede tega ne vzpostavi načela enakega obravnavanja v zakonsko predpisanih sistemih socialne varnosti;

- (c) z uporabo člena 9(1)(i) v zvezi z uporabo različnih aktuarskih faktorjev za izračun do 1. januarja 1999, ali v državah članicah, ki so pristopile po tem datumu, do datuma začetka uporabe Direktive 86/378/EGS na njihovem ozemlju.

Člen 12

Retroaktivni učinek

1. Vsak ukrep za izvajanje tega poglavja glede delavcev zajema vse prejemke iz poklicnih sistemov socialne varnosti, ki izhajajo iz zaposlitev po 17. maju 1990 in se retroaktivno uporabljajo od tega datuma, brez vpliva na delavce ali njihove upravičence, ki so pred tem datumom sprožili sodni postopek ali vložili podoben zahtevek v skladu z veljavno nacionalno zakonodajo. V tem primeru se izvedbeni ukrepi uporabljajo retroaktivno od 8. aprila 1976 in zajemajo vse prejemke, ki izhajajo iz zaposlitev po tem datumu. Za države članice, ki so pristopile k Skupnosti po 8. aprilu 1976 in pred 17. majem 1990, se ta datum nadomesti z datumom začetka uporabe člena 141 Pogodbe na njihovem ozemlju.

2. Drugi stavek odstavka 1 ne preprečuje uporabe nacionalnih predpisov glede rokov za začetek postopka po nacionalni zakonodaji za delavce ali njihove upravičence, ki so pred 17. majem 1990 sprožili sodni postopek ali vložili podoben zahtevek v skladu z nacionalno zakonodajo, pod pogojem, da v primerjavi s podobnim domačim postopkom niso manj ugodni in da v praksi ne onemogočajo uveljavljanja pravic iz zakonodaje Skupnosti.

3. Za države članice, ki so pristopile po 17. maju 1990 in so bile 1. januarja 1994 pogodbenice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, se datum 17. maj 1990 v prvem stavku odstavka 1 nadomesti z datumom 1. januarja 1994.

4. Za druge države članice, ki so pristopile po 17. maju 1990, se datum 17. maj 1990 v odstavkih 1 in 2 nadomesti z datumom začetka uporabe člena 141 Pogodbe na njihovem ozemlju.

Člen 13

Prilagodljiva upokojitvena starost

Kadar lahko moški in ženske zahtevajo prilagodljivo upokojitveno starost pod enakimi pogoji, to ni nezdržljivo s tem poglavjem.

Poglavje 3

Enako obravnavanje v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnim usposabljanjem in napredovanjem ter delovnimi pogoji

Člen 14**Prepoved diskriminacije**

1. V javnem ali zasebnem sektorju, vključno z javnimi organi, ne sme biti nikakršne neposredne ali posredne diskriminacije zaradi spola v zvezi:

- (a) s pogoji za dostop do zaposlitve, samozaposlitve ali poklica, vključno z izbirnimi merili in pogoji za zaposlitev, ne glede na panogo in na vseh ravneh poklicne hierarhije, vključno z napredovanjem;
- (b) z dostopom do vseh vrst in vseh ravni poklicnega svetovanja, poklicnega usposabljanja, nadaljnjega poklicnega usposabljanja in izpopolnjevanja, vključno z delovno prakso;
- (c) z zaposlitvenimi in delovnimi pogoji, vključno z odpuščanjem, ter plačilom, kakor je določeno v členu 141 Pogodbe;
- (d) s članstvom in sodelovanjem v organizacijah delavcev ali delodajalcev ali kakršnih koli organizacijah, katerih člani opravljajo določen poklic, vključno z ugodnostmi, ki jih zagotavljajo takšne organizacije.

2. Države članice lahko glede dostopa do zaposlitve, vključno z usposabljanjem, ki vodi k zaposlitvi, določijo, da različno obravnavanje zaradi značilnosti, povezanih s spolom, ni diskriminacija, kadar takšna značilnost zaradi narave določenih poklicnih dejavnosti ali okoliščin, v katerih se te dejavnosti opravljajo, predstavlja bistveno in odločilno poklicno zahtevo, pod pogojem, da je cilj zakonit in zahteva sorazmerna.

Člen 15**Vrnitev s porodniškega dopusta**

Ženska na porodniškem dopustu je po koncu porodniškega dopusta upravičena do vrnitve na svoje delovno mesto ali na enakovredno delovno mesto pod pogoji, ki zanjo niso manj ugodni, in ima pravico do vseh izboljšav delovnih pogojev, do katerih bi bila upravičena med svojo odsotnostjo.

Člen 16**Očetovski in posvojiteljski dopust**

Ta direktiva ne posega v pravico držav članic, da priznajo ločeno pravico do očetovskega in/ali posvojiteljskega dopusta. Države članice, ki priznavajo takšne pravice, sprejmejo potrebne ukrepe za zaščito delavcev in delavk pred odpuščanjem zaradi uveljavljanja omenjenih pravic in zagotovijo, da so po koncu takšnega dopusta upravičeni do vrnitve na svoja

delovna mesta ali enakovredna delovna mesta pod pogoji, ki zanje niso manj ugodni, in da imajo pravico do vseh izboljšav delovnih pogojev, do katerih bi bili upravičeni med svojo odsotnostjo.

NASLOV III

HORIZONTALNE DOLOČBE**Poglavje 1**

Pravna sredstva in izvrševanje

ODDELEK 1

PRAVNA SREDSTVA

Člen 17**Pravno varstvo**

1. Države članice zagotovijo, da so po morebitnem uveljavljanju pravic pred drugimi pristojnimi organi, vključno s postopki poravnave, kadar so takšni primerni, na voljo sodni postopki za izvršitev obveznosti iz te direktive vsem osebam, ki menijo, da jim je bila storjena krivica, ker glede njih ni bilo uporabljeno načelo enakega obravnavanja, in sicer tudi po tem, ko je razmerje, v katerem je domnevno prišlo do diskriminacije, končano.

2. Države članice zagotovijo, da združenja, organizacije ali druge pravne osebe, ki imajo v skladu z merili, določenimi z nacionalno zakonodajo, pravni interes za zagotavljanje upoštevanja določb te direktive, lahko, če se tožeča stranka s tem strinja, sodelujejo v njenem imenu ali njej v podporo v katerem koli sodnem in/ali upravnem postopku, predvidenem za izvršitev obveznosti iz te direktive.

3. Odstavka 1 in 2 ne vplivata na nacionalne predpise o rokih za začetek postopka v zvezi z načelom enakega obravnavanja.

Člen 18**Odškodnina ali povračilo**

Države članice uvedejo v svoj nacionalni pravni sistem ukrepe, ki so potrebni za zagotovitev dejanske in učinkovite odškodnine ali povračila, kakor to določijo države članice za izgubo in škodo, ki jo je oškodovana oseba utrpela kot posledico diskriminacije zaradi spola, in sicer na način, ki je odvrčilen in sorazmerno z utrpjeno škodo. Takšna odškodnina ali povračilo ne smeta biti omejena z vnaprejšnjo določitvijo zgornje meje, razen v primerih, ko lahko delodajalec dokaže, da je edina škoda, ki jo je tožnik utrpel zaradi diskriminacije v smislu te direktive, zavrnitev upoštevanja njegove prijave za delovno mesto.

ODDELEK 2

DOKAZNO BREME

Člen 19

Dokazno breme

1. Države članice v skladu z nacionalnimi pravosodnimi sistemi sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se dokazovanje o tem, da kršitve načela enakega obravnavanja ni bilo, naloži toženi stranki, kadar osebe, ki se čutijo prizadete zaradi kršitve načela enakega obravnavanja, pred sodiščem ali drugim pristojnim organom izkažejo dejstva, na podlagi katerih se lahko domneva, da je prišlo do neposredne ali posredne diskriminacije.

2. Države članice lahko ne glede na odstavek 1 sprejmejo pravila o dokazovanju, ki so ugodnejša za tožnika.

3. V postopkih, kjer je preiskava dejstev v zvezi s primerom naloga sodišč ali drugih pristojnih organov, državam članicam ni treba uporabljati odstavka 1.

4. Odstavki 1, 2, in 3 se uporabljajo tudi v:

- (a) okoliščinah, določenih v členu 141 Pogodbe in v direktivah 92/85/EGS in 96/34/ES, v kolikor gre za diskriminacijo zaradi spola;
- (b) vseh civilnih in upravnih postopkih v zvezi z javnim ali zasebnim sektorjem, ki določajo pravna sredstva na podlagi nacionalne zakonodaje v skladu z ukrepi iz točke (a), razen izvensodnih postopkov prostovoljnega značaja ali tistih, ki jih predvideva nacionalna zakonodaja.

5. Ta člen se ne uporablja za kazenske postopke, razen če države članice ne določijo drugače.

Poglavje 2

Spodbujanje enakega obravnavanja — dialog

Člen 20

Organi za enakost

1. Države članice sprejmejo potrebne določbe in imenujejo enega ali več organov, zadolženih za spodbujanje, analiziranje, spremljanje in podpiranje enakega obravnavanja vseh oseb brez diskriminacije zaradi spola. Ti organi so lahko del ustanov, ki so na nacionalni ravni odgovorne za varstvo človekovih pravic ali varovanje pravic posameznikov.

2. Države članice zagotovijo, da pristojnosti teh organov vključujejo:

- (a) zagotavljanje neodvisne pomoči žrtvam diskriminacije pri njihovih pritožbah zaradi diskriminacije, brez poseganja v pravice žrtev in združenj, organizacij ali drugih pravnih oseb iz člena 17(2);
- (b) opravljanje neodvisnih raziskav v zvezi z diskriminacijo;
- (c) objavljane neodvisnih poročil in dajanje priporočil o vseh vprašanih v zvezi s takšno diskriminacijo;
- (d) izmenjavo razpoložljivih informacij na ustrezni ravni z ustreznimi evropskimi organi, na primer z bodočim Evropskim inštitutom za enakost spolov.

Člen 21

Socialni dialog

1. Države članice v skladu z nacionalno tradicijo in prakso sprejmejo ustrezne ukrepe za spodbujanje socialnega dialoga med socialnimi partnerji, usmerjenega v krepitev enakega obravnavanja, med drugim na primer s spremljanjem praks na delovnem mestu, pri dostopu do zaposlitve, poklicnem usposabljanju in napredovanju, kot tudi s spremljanjem kolektivnih pogodb, kodeksov ravnanja, raziskav ali izmenjave izkušenj in dobrih praks.

2. Kadar je to v skladu z nacionalno tradicijo in prakso, države članice spodbujajo socialne partnerje, brez poseganja v njihovo avtonomnost, h krepitvi enakosti moških in žensk z ureditvami o fleksibilnih oblikah dela za lažje usklajevanje zasebnega in poklicnega življenja ter k sklepanju sporazumov na ustrezni ravni, ki določajo pravila proti diskriminaciji na področjih iz člena 1, ki spadajo v okvir kolektivnih pogajanj. Ti sporazumi spoštujejo določbe te direktive in ustrezne nacionalne izvedbene ukrepe.

3. Države članice v skladu z nacionalno zakonodajo, kolektivnimi pogodbami ali prakso spodbujajo delodajalce k načrtnemu in sistematičnemu spodbujanju enakega obravnavanja moških in žensk na delovnem mestu, pri dostopu do zaposlitve, poklicnem usposabljanju in napredovanju.

4. V ta namen se delodajalce spodbudi, naj v ustreznih rednih časovnih intervalih zaposlenim in/ali njihovim zastopnikom zagotovijo ustrezne informacije o enakem obravnavanju moških in žensk v delovni organizaciji.

Takšne informacije lahko vključujejo pregled deleža moških in žensk na različnih ravneh organizacije, njihove plače in razlike v plačah ter možne ukrepe za izboljšanje stanja v sodelovanju s predstavniki delavcev.

Člen 22

Dialog z nevladnimi organizacijami

Države članice spodbujajo dialog z ustreznimi nevladnimi organizacijami, ki imajo v skladu z nacionalno zakonodajo in prakso pravni interes prispevati k boju proti diskriminaciji zaradi spola, z namenom spodbujanja načela enakega obravnavanja.

Poglavje 3*Splošne horizontalne določbe*

Člen 23

Skladnost

Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da:

- (a) se razveljavijo vsi zakoni in drugi predpisi, ki so v nasprotju z načelom enakega obravnavanja;
- (b) se določbe, ki so v nasprotju z načelom enakega obravnavanja v individualnih ali kolektivnih pogodbah ali sporazumih, notranjih pravilih delovnih organizacij ali pravilih, ki urejajo neodvisne poklice ter organizacije delavcev in delodajalcev, ali kateri koli drugi dogovori razglasijo ali se lahko razglasijo za nične in neveljavne ali se spremenijo;
- (c) poklicni sistemi socialne varnosti, ki vsebujejo take določbe, ne smejo biti odobreni ali razširjeni z upravnimi ukrepi.

Člen 24

Viktimizacija

Države članice v nacionalnih pravnih sistemih uvedejo potrebne ukrepe za zaščito delavcev, vključno s predstavniki delavcev v skladu z nacionalno zakonodajo in/ali prakso, pred odpuščanjem ali drugim negativnim delodajalčevim obravnavanjem zaradi pritožbe znotraj delovne organizacije ali kakršnega koli pravnega postopka, katerega cilj je uveljavitev upoštevanja načela enakega obravnavanja.

Člen 25

Kazni

Države članice določijo pravila o kaznih za kršitev nacionalnih predpisov, sprejetih na podlagi te direktive, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev njihove uporabe. Kazni, ki lahko vključujejo plačilo odškodnine žrtvi, so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice Komisijo uradno obvestijo o teh določbah najpozneje do 5. oktobra 2005, prav tako jo takoj uradno obvestijo o vseh poznejših spremembah, ki imajo vpliv na te določbe.

Člen 26

Preprečevanje diskriminacije

Države članice v skladu z nacionalno zakonodajo, kolektivnimi pogodbami ali praksami spodbujajo delodajalce in tiste, ki so odgovorni za dostopnost poklicnega usposabljanja, naj sprejmejo učinkovite ukrepe za preprečevanje vseh oblik diskriminacije zaradi spola, zlasti nadlegovanja in spolnega nadlegovanja na delovnem mestu, pri dostopu do zaposlitve, poklicnem usposabljanju in napredovanju.

Člen 27

Minimalne zahteve

1. Države članice lahko uvedejo ali ohranijo predpise, ki so za varstvo načela enakega obravnavanja ugodnejši od tistih, ki jih določa ta direktiva.
2. Izvajanje te direktive nikakor ne more biti zadosten razlog za znižanje ravni varstva pravic delavcev na področjih, ki jih ureja, ne glede na pravico držav članic, da se odzovejo na spremembe stanja z uvedbo zakonov in drugih predpisov, ki se razlikujejo od tistih, ki so veljali ob notifikaciji te direktive, če so v skladu z določbami te direktive.

Člen 28

Razmerje do predpisov Skupnosti in nacionalnih predpisov

1. Ta direktiva ne posega v določbe, ki se nanašajo na varstvo žensk, še zlasti kar zadeva nosečnost in materinstvo.
2. Ta direktiva ne posega v določbe direktiv 96/34/ES in 92/85/EGS.

Člen 29

Integracija načela enakosti spolov

Države članice aktivno upoštevajo cilj enakosti moških in žensk, ko oblikujejo in izvajajo zakone in druge predpise, politike in dejavnosti na področjih iz te direktive.

Člen 30

Razširjanje informacij

Države članice zagotovijo, da se z ukrepi, sprejetimi v skladu s to direktivo, ter z že veljavnimi predpisi vse zadevne osebe seznanijo prek ustreznih sredstev in, kadar je to ustrezno, na delovnem mestu.

NASLOV IV

KONČNE DOLOČBE

Člen 31

Poročila

1. Države članice do ... (*) sporočijo Komisiji vse podatke, ki jih potrebuje za izdelavo poročila za Evropski parlament in Svet o izvajanju te direktive.

2. Brez poseganja v odstavek 1 države članice vsaka štiri leta sporočijo Komisiji besedila kakršnih koli ukrepov, sprejetih v skladu s členom 141(4) Pogodbe, pa tudi poročila o teh ukrepih in njihovem izvajanju. Na podlagi teh podatkov bo Komisija vsake štiri leta sprejela in objavila poročilo, ki vsebuje primerjalno oceno vseh ukrepov v okviru Izjave št. 28, priložene Sklepni listini Amsterdamske pogodbe.

3. Države članice ocenjujejo poklicne dejavnosti iz člena 14(2) in tako glede na družbeni razvoj ugotovijo, ali je ohranjanje teh izjem upravičeno. Komisiji redno oziroma vsaj vsakih osem let sporočajo rezultate te ocene.

Člen 32

Pregled

Komisija najpozneje do ... (**) pregleda delovanje te direktive in po potrebi predlaga spremembe.

Člen 33

Izvajanje

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, najpozneje do ... (***) ali zagotovijo, da socialni partnerji najpozneje do tega datuma s pogodbo uvedejo zahtevane določbe. Države članice imajo lahko ob morebitnem upoštevanju posebnih težav na razpolago dodatno leto za uskladitev s to direktivo. Države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev rezultatov, ki jih nalaga ta direktiva. Države članice takoj posredujejo Komisiji besedila teh predpisov.

Države članice se ob sprejetju predpisov sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Predpisi naj vsebujejo tudi izjavo, da se sklici v obstoječih zakonih in drugih predpisih na direktive, razveljavljene s to direktivo, upoštevajo kot sklici na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo je treba omejiti na tiste določbe, ki v primerjavi s prejšnjimi direktivami pomenijo vsebinsko spremembo. Obveznost prenosa določb, ki niso vsebinsko spremenjene, izhaja iz prejšnjih direktiv.

Države članice predložijo Komisiji besedila temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 34

Razveljavitev

1. Z učinkom od ... (****) se direktive 75/117/EGS, 76/207/EGS, 86/378/EGS, in 97/80/ES razveljavijo, brez poseganja v obveznosti držav članic, ki se nanašajo na roke za prenos v nacionalno zakonodajo in uporabo direktiv iz Priloge I, del B.

2. Sklicevanja na razveljavljene direktive se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se razlagajo skladno s primerjalno tabelo v Prilogi II.

Člen 35

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 36

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju, ...

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

...

...

(*) Štiri leta in pol po začetku veljavnosti te direktive.

(**) Šest let in pol po začetku veljavnosti te direktive.

(***) Dve leti po začetku veljavnosti te direktive.

(****) Tri leta po začetku veljavnosti te direktive.

PRILOGA I

DEL A

Razveljavljene direktive, skupaj z njihovimi spremembami

Direktiva Sveta 75/117/EGS	UL L 45, 19.2.1975, str. 19
Direktiva Sveta 76/207/EGS	UL L 39, 14.2.1976, str. 40
Direktiva Evropskega Parlamenta in Sveta 2002/73/ES	UL L 269, 5.10.2002, str. 15
Direktiva Sveta 86/378/EGS	UL L 225, 12.8.1986, str. 40
Direktiva 96/97/ES	UL L 46, 17.2.1997, str. 20
Direktiva Sveta 97/80/ES	UL L 14, 20.1.1998, str. 6
Direktiva 98/52/ES	UL L 205, 22.7.1998, str. 66

DEL B

Roki za prenos v nacionalne zakonodaje in datumi začetka uporabe

(iz člena 34(1))

Direktiva	Rok za prenos	Datum veljavnosti
Direktiva 75/117/EGS	19.2.1976	
Direktiva 76/207/EGS	14.8.1978	
Direktiva 86/378/EGS	1.1.1993	
Direktiva 96/97/ES	1.7.1997	17.5.1990 v zvezi z delavci, razen za tiste delavce ali njihove upravičence, ki so pred tem datumom sprožili sodni postopek ali vložili podoben zahtevek po veljavni nacionalni zakonodaji. Člen 8 Direktive 86/378/EGS, najpozneje do 1.1.1993. Člen 6(1)(i), prva alinea Direktive 86/378/EGS, najpozneje do 1.1.1999.
Direktiva 97/80/ES	1.1.2001	Kar zadeva Združeno kraljestvo Velike Britanije in Severne Irske 22.7.2001
Direktiva 98/52/ES	22.7.2001	
Direktiva 2002/73/ES	5.10.2005	

PRILOGA II

PRIMERJALNA TABELA

Direktiva 75/117	Direktiva 76/207	Direktiva 86/378	Direktiva 97/80	Ta direktiva
-	Člen 1(1)	Člen 1	Člen 1	Člen 1
-	Člen 1(2)	-	-	-
-	Člen 2(2), prva alineja	-	-	Člen 2(1)(a)
-	Člen 2(2), druga alineja	-	Člen 2(2)	Člen 2(1)(b)
-	Člen 2(2), tretja in četrta alineja	-	-	Člen 2(1)(c) in (d)
-	-	-	-	Člen 2(1)(e)
-	-	Člen 2(1)	-	Člen 2(1)(f)
-	Člena 2(3) in (4) ter (7), tretji pododstavek	-	-	Člen 2(2)
-	Člen 2(8)	-	-	Člen 3
Člen 1	-	-	-	Člen 4
-	-	Člen 5(1)	-	Člen 5
-	-	Člen 3	-	Člen 6
-	-	Člen 4	-	Člen 7(1)
-	-	-	-	Člen 7(2)
-	-	Člen 2(2)	-	Člen 8(1)
-	-	Člen 2(3)	-	Člen 8(2)
-	-	Člen 6	-	Člen 9
-	-	Člen 8	-	Člen 10
-	-	Člen 9	-	Člen 11
-	-	(Člen 2 Direktive 96/97/ES)	-	Člen 12
-	-	Člen 9a	-	Člen 13
-	Člena 2(1) in 3(1)	-	Člen 2(1)	Člen 14(1)

Direktiva 75/117	Direktiva 76/207	Direktiva 86/378	Direktiva 97/80	Ta direktiva
-	Člen 2(6)	-	-	Člen 14(2)
-	Člen 2(7), drugi pododstavek	-	-	Člen 15
-	Člen 2(7), drugi in tretji stavek četrtega pododstavka	-	-	Člen 16
Člen 2	Člen 6(1)	Člen 10	-	Člen 17(1)
-	Člen 6(3)	-	-	Člen 17(2)
-	Člen 6(4)	-	-	Člen 17(3)
-	Člen 6(2)	-	-	Člen 18
-	-	-	Člena 3 in 4	Člen 19
-	Člen 8a	-	-	Člen 20
-	Člen 8b	-	-	Člen 21
-	Člen 8c	-	-	Člen 22
Člena 3 in 6	Člen 3(2)(a)	-	-	Člen 23(a)
Člen 4	Člen 3(2)(b)	Člen 7(a)	-	Člen 23(b)
-	-	Člen 7(b)	-	Člen 23(c)
Člen 5	Člen 7	Člen 11	-	Člen 24
Člen 6	-	-	-	-
-	Člen 8d	-	-	Člen 25
-	Člen 2(5)	-	-	Člen 26
-	Člen 8e(1)	-	Člen 4(2)	Člen 27(1)
-	Člen 8e(2)	-	Člen 6	Člen 27(2)
-	Člen 2(7), prvi pododstavek	Člen 5(2)	-	Člen 28(1)
-	Člen 2(7), prvi stavek četrtega pododstavka	-	-	Člen 28(2)

Direktiva 75/117	Direktiva 76/207	Direktiva 86/378	Direktiva 97/80	Ta direktiva
-	Člen 1(1a)	-	-	Člen 29
Člen 7	Člen 8	-	Člen 5	Člen 30
Člen 9	Člen 10	Člen 12(2)	Člen 7, četrti pododstavek	Člen 31(1) in (2)
-	Člen 9(2)	-	-	Člen 31(3)
-	-	-	-	Člen 32
Člen 8	Člen 9(1), prvi pododstavek ter 9(2) in (3)	Člen 12(1)	Člen 7, prvi, drugi in tretji pododstavek	Člen 33
-	Člen 9(1), drugi pododstavek	-	-	-
-	-	-	-	Člen 34
-	-	-	-	Člen 35
-	-	-	-	Člen 36
-	-	Priloga	-	-

UTEMELJITEV SVETA

I. UVOD

Komisija je 21. aprila 2004 na podlagi člena 141(3) Pogodbe Svetu predložila predlog direktive Sveta o enakem obravnavanju moških in žensk pri zaposlovanju in v poklicu.

Evropski parlament je svoje mnenje podal 6. julija 2005 (1. obravnava).

Ekonomsko-socialni odbor je podal svoje mnenje 15. decembra 2004.

Komisija je 26. avgusta 2005 predložila spremenjeni predlog.

Svet je 10. marca 2006 sprejel skupno stališče v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe.

II. CILJ

Glavni cilji te direktive, ki združuje sedem obstoječih direktiv ⁽¹⁾ o enakih možnostih in enakem obravnavanju v en instrument, so pripraviti lažje berljivo in dostopnejšo zakonodajo Skupnosti ter z vključitvijo ustrezne sodne prakse Sodišča ES zmanjšati pravno negotovost in povečati jasnost uporabe horizontalnih določb iz Direktive 2002/73/ES.

III. ANALIZA SKUPNEGA STALIŠČA

1. Splošne ugotovitve

Skupno stališče Sveta je bilo oblikovano v skladu s postopkom za prenovitev, pri čemer so bile spremembe besedila, ki jih je predlagala Komisija ali sta jih vnesla Svet ali Parlament, jasno označene.

Treba je ugotoviti, da je bil dogovor o skupnem stališču sklenjen na podlagi neuradnih tristranskih pogajanj, in sicer po vrsti srečanj med takrat predsedujočim predsedstvom (LUX in UK), poročevalcem in poročevalci v senci ter ustreznimi predstavniki Komisije. Svet EPSCO je 8. decembra 2005 dosegel politično soglasje o tem besedilu, Svet in Komisija pa sta kot del kompromisnega dogovora s Parlamentom predložila izjavi glede starševskega dopusta, ki naj bi se vnesli v zapisnik Sveta. ⁽²⁾

2. Spremembe Evropskega parlamenta

Evropski parlament je v prvi obravnavi, 6. julija 2005, sprejel 93 sprememb.

2.1 Spremembe Evropskega parlamenta, ki jih je Svet sprejel

Svet je v svojem skupnem stališču upošteval 74 sprememb. Svet je od tega:

- v celoti sprejel 37 sprememb, kakor je storila tudi Komisija v svojem spremenjenem predlogu. Gre za spremembe 8, 9, 14, 15, 19, 22, 23, 27, 28, 34, 37–42, 45, 47, 50, 51, 52, 58, 59, 60, 62, 64, 66, 68, 74, 75, 78, 82, 85, 87, 91, 92 in 93,

⁽¹⁾ Te direktive so: 75/117/EGS (enako plačilo); 86/378/EGS, kakor je bila spremenjena z 96/97/ES (enako obravnavanje v poklicnih sistemih socialne varnosti); 76/207/EGS, kakor je bila spremenjena z 2002/73/ES (enako obravnavanje moških in žensk); 97/80/ES, kakor je bila spremenjena z 98/52/ES (dokazno breme).

⁽²⁾ Dok. 14878/05

- načeloma ali delno sprejel 24 sprememb, pri čemer je sledil pristopu Komisije (št. 2, 5, 6, 11, 17, 18, 20, 21, 24, 107, 31, 32, 35, 36, 108, 43, 48, 49, 56, 71, 72, 76, 80/81/102 in 83),
- sklenil s Parlamentom kompromis glede 13 drugih sprememb (št. 4, 101, 25, 26, 55, 88, 61, 67, 69/70, 73, 103, 89/104 in 105).

2.2 Spremembe Evropskega parlamenta, ki za Svet niso sprejemljive

Svet ni sprejel 14 sprememb iz razlogov, ki jih je pojasnila Komisija v svojem spremenjenem predlogu (št. 1, 100, 3, 12, 13, 29, 30, 53, 54, 57, 36, 77, 84 in 86). Svet prav tako ni mogel sprejeti nadaljnjih 5 sprememb iz tehničnih ali oblikovnih razlogov, in sicer:

- v zvezi s spremembo 107 je Svet raje obdržal standardno uvodno izjavo, ki se uporablja za sklicevanje na preglednice ujemanja,
- naslov člena 3 iz prvotnega predloga Komisije (sprememba 33) je bil odveč, saj je Svet to besedilo prestavil v člena 6 in 28,
- naslov člena 20 iz prvotnega predloga Komisije (sprememba 65) je bil odveč, saj je Svet to besedilo zaradi jasnosti prestavil v člen 19(4) (dokazno breme),
- v členu 25 je bil namesto izraza „sanctions“ uporabljen izraz „penalties“, saj je to pravilni pravni izraz v angleščini (sprememba 79),
- čeprav ni bilo bistvenih razlik v spremembi 106, je osnutek besedila Sveta za člen 33(2a)(novo) obveljal za jasnejšega.

3. Ostale spremembe, ki jih je vnesel Svet

Svet je ob sprejetju skupnega stališča vnesel več sprememb, v glavnem tehničnih. Te se, na kratko, nanašajo na:

Naslov II, poglavje 1: naslov je bil skrajšan iz „Načela enakega plačila“ v „Enako plačilo“.

Naslov II, poglavje 2: podobno je bil ta naslov skrajšan v „Enako obravnavanje v poklicnih sistemih socialne varnosti“.

Člen 6: za ta nov člen (ki ga je Parlament izpustil v spremembi 40) je bil vstavljen naslov „Osebnostno področje uporabe“.

Naslov II, poglavje 3: podobno je bil ta naslov skrajšan v „Enako obravnavanje v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega izobraževanja in napredovanja ter delovnih pogojev“.

Člen 15(1) prvotnega predloga Komisije: besedilo je bilo prestavljeno v člen 2(2)(c) — glej spremembo 31, vendar pa Parlament ni predlagal temu ustrezajoče spremembe za črtanje besedila iz člena 15(1).

Naslov III, poglavje 2: naslov je bil skrajšan v „Spodbujanje enakega obravnavanja — dialog“.

Naslov III, poglavje 3: naslov IV (Izvajanje) je bil nadomeščen s poglavjem 3 o „Splošnih horizontalnih določbah“.

Uvodna izjava 5 prvotnega predloga Komisije: je bila črtana, ker naj ne bi bila strogo potrebna. („Zaradi jasnosti je treba zagotoviti enotno opredelitev neposredne in posredne diskriminacije.“)

Uvodna izjava 41: vstavljena je bila standardna uvodna izjava v zvezi s preglednicami ujemanja, omenjenimi v členu 33 o izvajanju. („V skladu z odstavkom 34 Medinstitucionalnega sporazuma o boljšem pripravljajanju zakonodaje ⁽¹⁾ naj bi države članice za svoje lastne potrebe in v interesu Skupnosti izdelale lastne preglednice, v katerih bo v mejah mogočega prikazano ujemanje med direktivo in ukrepi za prenos, ter te preglednice objavile.“).

(¹) UL C 321, 31.12.2003, str. 1.

Treba je tudi ugotoviti, da je bilo vnesenih več drugih tehničnih popravkov končnega besedila v okviru običajnega pravno-lingvističnega postopka med obema institucijama. Glavni popravki se nanašajo na predstavitev člena 3 med horizontalne določbe v naslovu 1, kar je bila namera tako Parlamenta kot Sveta; uskladitev datuma iz člena 25 s prvotnimi roki za prenos ali obvestilo iz členov 11 in 12; in uskladitev roka iz člena 34 (*Razveljavitev*) z datumi za prenos iz člena 33.

IV. SKLEP

Svet meni, da je skupno stališče kot celota v skladu s temeljnimi cilji spremenjenega predloga Komisije. Svet meni tudi, da je upošteval glavne cilje, ki jih je skušal doseči Evropski parlament s svojimi spremembami prvotnega predloga Komisije, in sicer kjerkoli je to bilo mogoče v mejah postopka za prenovitev.
